

Lihona

**Hans underfulle
nåde, s. 10, 12**

**Hvorfor Seminar? s. 20,
46, 48**

**Foreldre, ta dere tid til å
snakke med deres barn, s. 34**

**Barn, snakk med deres
foreldre, s. 58**

GIENGITT MED TILLATELSE FRA MINNEAPOLIS (MINNESOTA, USA) INSTITUTE OF ARTS, PUTNAM DANA MC MILAN FUND, KOPIERING IKKE TILLAT

Peters fornektelse, av Gerrit van Honthorst

«En tjenestepike fikk se [Peter] sitte mot lyset ... og sa: Også denne var med [Jesus]!

Men han nektet og sa: Jeg kjenner ham ikke, kvinne!

En kort stund etter fikk en annen se ham og sa: Du er også en av dem.

Men Peter sa: Menneske, jeg er ikke det!

En annen ... forsikret: Sannelig, også denne var med ham! ...

Men Peter sa: Menneske, jeg skjønner ikke hva du snakker om! Og straks ... gol hanen ...

Og han gikk ut og gråt bittert» (Lukas 22:56-60, 62).

BUDSKAP

- 4** Budskap fra Det første presidentskap: «Han er oppstått» – en profets vitnesbyrd
Av president Thomas S. Monson

- 7** Besøkende lærerinnens budskap: Vis kjærlighet, våk over og styrk

HOVEDARTIKLER

- 12** Forsoningen og reisen gjennom jordelivet
Av eldste David A. Bednar
Hvordan forsoningen styrker oss til å virke og være gode og til å tjene utover vårt ønske og vår kapasitet.

- 20** Seminars velsignelser
Av Brittany Beattie
Unge fra hele verden forteller hvordan Seminar hjelper dem å komme til Kristus.

- 26** Et kall for en konvertitt
Av Helena Hannonen
Familien min og jeg måtte ofre mye for at jeg skulle utføre mitt kall som grenens pianist, men jeg er glad vi gjorde det.

- 30** Menighetsråd i virksomhet
Av LaRene Gaunt
Hvem skal være med i menighetsrådet, og hva skal de utføre?

AVDELINGER

- 8** Notatbok for aprilkonferansen: Få mer ut av general-konferansen
Av Michael Barber og David Marsh

- 10** Vi taler om Kristus: Stor nåde
Av Kristen Nicole Cardon

- 34** Våre hjem, våre familier: Ta deg tid til å snakke og lytte
Av Rosemary M. Wixom

- 38** Sagt av siste-dagers-hellige

- 74** Nytt fra Kirken

- 79** Ideer til familiens hjemmeaften

- 80** Til vi ses igjen: Håp gjennom forsoningen
Av Bishop Richard C. Edgley

OMSLAGSSIDEN

Forsiden: *Rør ikke ved meg*, av Minerva Teichert, gjengitt med tillatelse fra kunstmuseet ved Brigham Young University. Siste omslagsside: Detalj fra *Se mine hender*, av Jeff Ward.

42 Alle kjenner Bleck

Av Adam C. Olson

Blecks interesse for basketball har vært både en prøve og en velsignelse.

Se om du kan finne liahonaen som er gjemt i dette nummeret.
Tips: Velg rett side.

46 Spørsmål og svar

Hvorfor trenger jeg gå på Seminar når jeg kan studere Skriftene på egen hånd?

48 Hvorfor Seminar?

Syv profeter taler om velsignelsene ved Seminar.

50 Seminar i Ecuadors jungel

Av Joshua J. Perkey

Hvordan Seminar i en ny gren som stort sett består av nye konvertitter, har fylt de unge med vitnesbyrd, kunnskap og tro.

52 Hva kommer etter Seminar?

Av David A. Edwards

Her er din invitasjon til Institutt.

53 Linje på linje: 2 Timoteus 3:16-17

54 Ikke krasj

Av Adam C. Olson

Litt omtanke og forberedelse nå kan hindre store problemer senere.

57 Plakat: Kom i gang med Skriftene

58 Pratestund

Av Hilary Watkins Lemon

Josie var lei seg for noe som hadde hendt på skolen, men å snakke om det fikk henne til å føle bedre.

61 Han brøt dødens bånd

Av eldste Patrick Kearon

Frelseren døde og oppsto for at vi kan leve igjen sammen med vår himmelske Fader og våre familier.

62 Bring Primær hjem: Jesus Kristus lærer meg å velge det rette

64 Musikk: Jeg prøver å ligne Jesus

Av Janice Kapp Perry

66 Søstre i navn og tro

Av Heather Wrigley

Søstre i Romania forteller hvordan de styrker sin tro.

68 Et spesielt vitne: Hva kan jeg gjøre for å følge min himmelske Faders plan for meg?

Av eldste Richard G. Scott

69 Mine evangelienormer

70 For små barn

81 Papirfigurer som forestiller personer i Mormons bok

APRIL 2012 ÅRG. 76 NR. 4
LIAHONA 10484 170

Jesu Kristi Kirke av Siste Dagers Helliges internasjonale tidsskrift

Det første presidentskap: Thomas S. Monson, Henry B. Eyring, Dieter F. Uchtdorf

De tolv apostlers quorum: Boyd K. Packler, L. Tom Perry, Russell M. Nelson, Dallin H. Oaks, M. Russell Ballard, Richard G. Scott, Robert D. Hales, Jeffrey R. Holland, David A. Bednar, Quentin L. Cook, D. Todd Christofferson, Neil L. Anderson

Redaktør: Paul B. Pieper

Rådgivere: Keith R. Edwards, Christoffel Golden Jr., Per G. Malm

Administrerende direktør: David L. Frischknecht

Redaksjonssjef: Vincent A. Vaughn

Grafisk ansvarlig: Allan R. Loyborg

Redaksjonssjef: R. Val Johnson

Redaktører: Jenifer L. Greenwood, Adam C. Olson

Seksjonsredaktør: Susan Barrett, Ryan Carr

Redaksjonsmedarbeidere: Brittany Beattie, David A. Edwards, Matthew D. Flitton, LaRene Porter Gaunt, Carrie Kasten, Jennifer Maddy, Lia McClanahan, Melissa Merrill, Michael R. Morris, Sally J. Odekirk, Joshua J. Perkey, Chad E. Phares, Jan Pinborough, Paul VanDenBerghe, Marissa A. Widdison, Melissa Zenteno

Kunstnerisk ansvarlig: J. Scott Knudsen

Bilderedaktør: Scott Van Kampen

Produksjonssjef: Jane Ann Peters

Designere: C. Kimball Bott, Thomas S. Child,

Colleen Hinckley, Eric P. Johnsen, Scott M. Mooy

Produksjon: Collette Nebeker Aune, Connie Bowthorpe Bridge,

Howard G. Brown, Julie Burdett, Bryan W. Gyi, Kathleen

Howard, Denise Kirby, Ginny J. Nilson, Gale Tate Rafferty

Førhåndstrykking: Jeff L. Martin

Trykkerisjef: Craig K. Sedgwick

Distribusjonssjef: Evan Larsen

Översettelse: Statsautorisert translator Petter Svanevik

Distribusjon: Jesu Kristi Kirke av Siste Dagers Hellige, Department of MSR Sveagatan 8A, 441 32 Alingsås, Sverige

Abonnementsinformasjon: For abonnement eller

adresseforandring vennligst kontakt kundeservice

Telefon: +46 (0) 8500 655 20

E-post: rctestockholm@ldschurch.org

Internett: store.lds.org

Abonnementspris pr. år: NOK 64 (inkl. mva. og porto)

Send manuskripter og spørsmål til *Liahona*, Rm. 2420, 50 E. North Temple St., Salt Lake City, UT 84150-0024, USA; e-post til: liahona@ldschurch.org; eller på internett: liahona.lds.org.

Liahonas lokalredaksjon:

Redaksjonens adresse:

Ole Podhorny

Vestbrynet 7

1519 MOSS

Tlf.: 69 27 17 04

Nyhetsredaktør: Ole Podhorny

Liahona (et navn fra Mormons bok som står for «kompass» eller «veiviser») utgis på albansk, armensk, bislama, bulgarsk, kambodsjansk, cebuano, kinesisk, kinesisk (forenklet), kroatiske, tsjekkisk, dansk, nederlandsk, engelsk, estisk, fijiansk, finsk, fransk, tysk, gresk, ungarsk, islandsk, indonesisk, italiensk, japansk, kiribatisk, koreansk, latvisk, litauisk, russisk, marshallisk, mongolsk, norsk, polsk, portugisisk, rumensk, russisk, samoansk, slovensk, spansk, svensk, tagalog, tahitisk, thai, tongansk, ukrainsk, urdu og vietnamesisk. (Hyppigheten varierer for de forskjellige språkområder.)

© 2012 Intellectual Reserve, Inc. Ettertrykk forbudt.

Trykt i USA.

Tekst og bildemateriale i *Liahona* kan kopieres til leilighetsvis, ikke-kommersielt bruk i kirken eller i hjemmet. Bildemateriale kan ikke kopieres hvis det er påført anmerkning om at kopiering ikke er tillatt. Spørsmål om opphavsrett rettes til Intellectual Property Office, 50 East North Temple, Salt Lake City, UT 84150, USA; e-post: cor-intellectualproperty@ldschurch.org.

For Readers in the United States and Canada:

April 2012 Vol. 76 No. 4. LIAHONA (USPS 311) Norwegian (ISSN 1522-9238) is published monthly by The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints, 50 East North Temple, Salt Lake City, UT 84150. USA subscription price is \$10.00 per year; Canada, \$12.00 plus applicable taxes. Periodicals Postage Paid at Salt Lake City, Utah. Sixty days' notice required for change of address. Include address label from a recent issue; old and new address *must* be included. Send USA and Canadian subscriptions to Salt Lake Distribution Center at address below. Subscription help line: 1-800-537-5971. Credit card orders (Visa, MasterCard, American Express) may be taken by phone. (Canada Poste Information: Publication Agreement #40017431)

POSTMASTER: Send address changes to Salt Lake Distribution Center, Church Magazines, PO Box 26368, Salt Lake City, UT 84126-0368.

Mer på Internett Liahona.lds.org

FOR VOKSNE

Flere artikler i dette nummeret forkynner og vitner om Frelseren. Lær mer om ham på JesusChrist.lds.org.

FOR UNGDOM

Flere artikler i dette nummeret omtaler velsignelsene ved Seminar (se side 20-25 og 46-53). For å lære mer kan du besøke seminary.lds.org.

FOR BARN

Du kan høre sangen «Jeg prøver å ligne Jesus» (se side 64-65) på liahona.lds.org.

EMNER I DETTE NUMMERET

Tallene viser til første side av artikkelen.

Bønn, 41

Familie, 34, 42, 58, 66

Forbereidelse, 54

Forsoningen, 4, 12, 61, 62, 80

Generalkonferanse, 8

Håp, 80

Inspirasjon, 39, 40

Institutt, 52

Jesus Kristus, 4, 10, 12, 61, 64, 70

Kall i Kirken, 26, 30

Kommunikasjon, 34, 58

Lydighet, 54

Misjonærarbeid, 42

Mormons bok, 38

Musikk, 26, 64

Normer, 69

Nåde, 10, 12

Oppstandelsen, 4, 61, 62, 70

Råd, 30

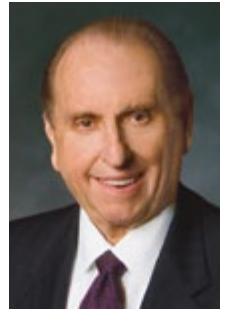
Seminar, 20, 46, 48, 50

Skriftstudium, 53, 57, 68

PÅ DITT SPRÅK

Liahona og annet av Kirkens materiale er tilgjengelig på mange språk på languages.lds.org.

Av president
Thomas S. Monson

«Han er oppstått»

EN PROFETS VITNESBYRD

«**K**ristendommens klare budskap,» har president Thomas S. Monson forkynt, er at Jesus fra Nasaret oppsto fra de døde. «Oppstandelsens realitet gir alle som én den fred som overgår all forstand» (se Filipperne 4: 7).¹

I følgende utdrag deler president Monson sitt vitnesbyrd om og sin takknemlighet for Frelserens oppstandelse med oss, og forkynner at fordi Sønnen overvant døden, vil alle Faderens barn som kommer til jorden, leve igjen.

Livet etter jordelivet

«Jeg tror ingen av oss kan fatte den fulle betydning av det Kristus gjorde for oss i Getsemane, men jeg er takknemlig hver eneste dag for hans sonoffer på våre vegne.

I siste øyeblikk kunne han ha snudd. Men det gjorde han ikke. Han steg ned under alle ting så han kunne frelse alle ting. Ved å gjøre det, ga han oss liv etter denne jordiske tilværelse. Han gjenvant oss fra Adams fall.

Min takknemlighet til ham kommer fra dypet av min sjel. Han lærte oss hvordan vi skal leve. Han lærte oss hvordan vi skal dø. Han sikret vår frelse.»²

Dødens mørke drives bort

«I enkelte situasjoner, som ved stor lidelse og sykdom, kommer døden som en barmhjertig engel. Men for det meste tenker vi på den som en fiende av menneskets lykke.

Dødens mørke kan for evig splittes av lyset i åpenbart sannhet. «Jeg er oppstandelsen og livet,» sa Mesteren. «Den

som tror på meg, skal leve om han enn dør. Og hver den som lever og tror på meg, skal aldri i evighet dø.»

Denne forsikringen – ja, denne hellige bekreftelsen – om liv på den andre siden av graven kan godt gi den fred som Herren lovet da han forsikret sine disipler: «Fred etterlater jeg dere. Min fred gir jeg dere. Ikke som verden gir, gir jeg dere. La ikke deres hjerte forferdes, frykt ikke!»³

Han er ikke her

«Vår Frelser levde igjen. Den mest strålende, trøstende og betryggende av alle begivenheter i menneskenes historie hadde funnet sted – seieren over døden. Smertene og kvalene i Getsemane og på Golgata var utslettet. Menneskehetens frelse var sikret. Adams fall var kompensert.

Den tomme grav den første påskemorgen var svaret på Jobs spørsmål: «Når en mann dør, lever han da opp igjen?» Til alle som kan høre meg, erklærer jeg at når en mann dør, lever han opp igjen. Vi vet det, for vi har den åpenbarte sannhets lys ...

Mine kjære brødre og søstre, i vår bitreste sorg kan vi finne den dypeste fred i ordene fra engelen den første påskemorgen: «Han er ikke her, han er oppstått.»⁴

Alle skal leve igjen

«Vi ler, vi gråter, vi arbeider, vi leker, vi er glad, vi lever. Og så dør vi ...

Og vi ville forblitt døde hvis det ikke var for én mann og hans misjon, ja, Jesus fra Nasaret ...

Av hele mitt hjerte og hele min sjel oppløfter jeg min røst i vitnesbyrd som et spesielt vitne og erklærer at Gud virkelig lever. Jesus er hans Sønn, Faderens enbårne i kjødet. Han er vår Forløser, han er vår Mellommann hos Faderen. Han døde på korset for å sone for våre synder. Han ble oppstandelsens førstegrøde. Fordi han døde, skal alle leve igjen.»⁵

Et personlig vitnesbyrd

«Jeg bærer mitt personlige vitnesbyrd om at døden er beseiret, og at seieren over graven er vunnet. Måtte de ord som ble gjort hellige av Ham som oppfylte dem, bli faktisk kunnskap for alle. Husk dem. Vern om dem. Hold dem høyt i ære. *Han er oppstått.*»⁶ ■

NOTER

1. «Han er oppstått», *Liahona*, april 2003, 7.
2. «Avskjedsord», *Liahona*, mai 2011, 114.
3. «Nå er tiden inne», *Liahona*, jan. 2002, 68; se også Johannes 11:25–26; 14:27.
4. «Han er oppstått!» *Liahona*, mai 2010, 89, 90; se også Job 14:14; Matteus 28:6.
5. «Han lever, min Forløser stor» *Liahona*, mai 2007, 24, 25.
6. *Liahona*, april 2003, 7).

UNDERVIS FRA DETTE BUDSKAPET

Etter å ha lest sitatene fra president Monsons budskap, så legg merke til vitnesbyrdet han bærer om påskens sanne betydning. Du kan stille familiemedlemmene følgende spørsmål: «Hva betyr det for dere at en levende profet har vitnet om disse sannhetene i dag? Hvordan kan dere anvende dem i deres eget liv?» Overvei å bære vitnesbyrd.

Jeg skal se Ham igjen

Av Morgan Webecke

Far fikk alle oss barn til å føle oss spesielle. Han var glad i oss og var snar til å tilgi. Han gjorde sitt beste for å forsikre seg om at vi alle var lykkelige, og han gjorde det klart for oss at han ønsket det beste for oss. Jeg var veldig glad i ham.

Da jeg gikk i sjetten klasse, døde far i en bilulykke. Familien min og jeg var fullstendig knust. Det var et stort hull i familien. Far var den jeg støttet meg til, den jeg gikk til hvis jeg hadde problemer. Istedenfor å søke hjelp lot jeg sinne og såre følelser pine meg. Til slutt kom jeg til at det var Guds feil. Jeg sluttet å lese i Skriftene og holde bønn. Jeg gikk i kirken bare fordi mor ønsket det. Jeg prøvde å holde meg langt unna min himmelske Fader.

Så reiste jeg på Unge kvinners leir for første gang. Jeg

likte å møte nye venner, men fremdeles leste jeg ikke i Skriftene. Den siste kvelden hadde vi vitnesbyrds møte. Jeg følte noe jeg ikke hadde følt på lenge: Ånden. Jeg beundret pikene som reiste seg og bar vitnesbyrd, men jeg ble sittende fordi jeg mente at jeg ikke hadde vitnesbyrd. Plutselig følte det som jeg måtte reise meg. Jeg åpnet munnen og lurte på hva jeg skulle si. Så jeg sa at jeg var glad for Unge kvinners leir. Så oppdaget jeg at jeg sa at jeg visste Jesus Kristus døde for meg og at min himmelske Fader elsker meg og at Kirken er sann.

Jeg ble fylt med en utrolig fred. Takket være denne opplevelsen kan jeg si at jeg vet at jeg skal se min far igjen på grunn av Frelserens forsoning og oppstandelse.

BARN

Han lever!

President Monson forkynner at fordi Jesus Kristus døde og oppsto, skal vi alle leve igjen. Se på bildene nedenfor. Skriv et tall i hver rute for å vise i hvilken rekkefølge disse hendelsene fant sted.

Fordi Jesus Kristus lever, kan familier være sammen for evig. Tegn et bilde av familien din i ruten nedenfor.

Studer dette lesestoffet ydmykt, og drøft det med søstrene du besøker, slik det er aktuelt. Bruk spørsmålene som hjelp til å styrke søstrene og til å gjøre Hjelpeforeningen til en aktiv del av ditt eget liv.

Vis kjærlighet, våk over og styrk

Likhet med Frelseren yter besøkende lærerinner hjelp en for en (se 3 Nephi 11:15). Vi vet at vi lykkes i vår tjeneste som besøkende lærerinner når våre søstre kan si: (1) min besøkende lærerinne hjelper meg å utvikle meg åndelig, (2) jeg vet at min besøkende lærerinne virkelig bryr seg om meg og min familie, og (3) hvis jeg har problemer, vet jeg at min besøkende lærerinne vil hjelpe meg uten å vente på å bli spurt.¹

Hvordan kan vi som besøkende lærerinner være glad i, våke over og styrke en søster? Her følger ni forslag fra kapittel 7 i *Døtre i mitt rike: Hjelpeforeningens historie og arbeid*, som skal hjelpe besøkende lærerinner å ha omsorg for sine søstre:

- Be hver dag for henne og hennes familie.
- Søk inspirasjon for å bli kjent med henne og hennes familie.
- Besøk henne regelmessig for å vite hvordan hun har det, og for å trøste og styrke henne.
- Hold hyppig kontakt gjennom besøk, telefon, brev, e-post, tekstmeldinger og enkle vennetjenester.
- Hils på henne på Kirkens møter.
- Hjelp henne når hun opplever en kritisk situasjon, sykdom eller andre presserende behov.
- Undervis henne i evangeliet fra Skriftene og fra Besøkende lærerinnens budskap.
- Inspirer henne ved å være et godt eksempel.

- Rapporter til en leder i Hjelpeforeningen om deres tjeneste og søsterens åndelige og timelige velferd.

Fra Skriftene

Lukas 10:38–39; 3 Nephi 11:23–26; 27:21

NOTER

1. Se Julie B. Beck: «Hva jeg håper mine barnebarn vil forstå angående Hjelpeforeningen», *Liahona*, nov. 2011, 113.
2. *Døtre i mitt rike – Hjelpeforeningens historie og arbeid* (2011), 112.
3. *Døtre i mitt rike*, 119-120.
4. Brigham Young: «Remarks», *Deseret News*, 15. okt. 1856, 252.
5. Se *Døtre i mitt rike*, 36-37.

Hva kan jeg gjøre?

1. Hvordan kan jeg vite hva mine søstre trenger?
2. Hvordan vil mine søstre vite at jeg virkelig bryr meg om dem?

Tro, familie, hjelp

Fra vår historie

«Besøkende lærerinner har blitt et middel for siste-dagers-hellige kvinner over hele verden til å elske, pleie og tjene – til å “handle ifølge den legning som Gud har plantet i [vårt] bryst,” som Joseph Smith sa det.»²

En søster som nylig var blitt enke, sa dette om sine besøkende lærerinner: «De lyttet. De trøstet meg. De gråt sammen med meg. De holdt rundt meg... [De] hjalp meg ut av den dype fortvilelsen og depresjonen de første månedene jeg var alene.»³

Å hjelpe til med praktiske oppgaver er også en form for å betjene andre. Under oktober-konferansen i 1856 kunngjorde president Brigham Young at håndkjerreponierer satt fast i dyp sne ca. 500 km unna. Han oppfordret de siste-dagers-hellige i Salt Lake City til å redde dem og «gå alvorlig inn for å ta seg av oppgaver som vi kaller timelige».⁴

Lucy Meserve Smith fortalte at kvinnene tok av seg sine varme underskjørt og strømper i tabernaklet og stuet dem sammen i vognene så de kunne sendes til de frysende pionerene. Deretter samlet de sengetøy og klær til dem som til slutt ville komme frem med få eiendeler. Da håndkjerrekompaniene ankom, var en bygning i byen «full av forsyninger til dem».⁵

Notatbok for aprilkonferansen

«Det jeg, Herren, har talt, har jeg talt, ... enten ved min egen røst eller ved mine tjeneres røst, det være det samme» (L&P 1:38).

Få mer ut av generalkonferansen

Av Michael Barber og David Marsh

Undervisningsavdelingen

Selv om vi sier «amen» på slutten av det siste møtet under generalkonferansen, trenger ikke den åndelige festen avsluttes der. Den kan fortsette når vi studerer og anvender læresetningene fra konferansen. I årenes løp har profeter oppmuntret oss til å gjøre nettopp dette. I 1946 ba eksempelvis president Harold B. Lee (1899–1973) medlemmene innstendig om å la konferansetalene «være rettesnor for deresandel og tale de neste seks måneder». Han forklarte: «Dette er de viktige saker som Herren vil åpenbare for sitt folk i denne tid.»¹

I 1988 gjentok president Ezra Taft Benson (1899–1994) dette rådet

da han sa: «Det neste halvåret skulle konferanseutgaven av *Lys over Norge* stå ved siden av standardverkene, og dere skulle ofte slå opp i den.»²

Da president Thomas S. Monson avsluttet generalkonferansen i oktober 2008, gjentok han hvor viktig det er å studere konferansetalene. Han sa: «Må vi lenge huske det vi har hørt under denne generalkonferansen. Talene som er holdt her, vil bli trykt i neste måneds *Ensign* og *Liahona*. Jeg oppfordrer dere til å studere dem og grunne på deres læresetninger.»³

Når du studerer og overveier konferansetalene, hva kan du da gjøre for at de skal være mer meningsfylt i ditt

SKRIV DET NED OG TENK OVER DET

«Fra alt vi har hørt, vil det

kanskje være et uttrykk eller en setning som vil stikke seg ut og fange vår oppmerksomhet. Hvis det skjer, håper jeg vi vil skrive det ned og grunne på det til vi fatter hele betydningen og har gjort det til en del av vårt liv.»

President Gordon B. Hinckley (1910–2008): «Et ydmykt og angerfullt hjerte», *Liahona*, jan. 2001, 103.

liv? Her er noen forslag som skal hjelpe deg å forberede deg til, å motta og gjøre ifølge de inspirerte ordene:

Forbered deg til å motta

inspirasjon. Enten du ser på, lytter til eller leser konferansetalene, må du åpne ditt hjerte og sinn for guddommelig inspirasjon. Eldste David A. Bednar i De tolv apostlers quorum har sagt at uansett hvor effektivt en taler forkynner, kan «innholdet i et budskap og Den hellige ånds vitnesbyrd likevel bare trenge inn i hjertet hvis mottakeren legger til rette for det». Han forklarte at for å motta inspirasjon kreves det «åndelig, mental og fysisk anstrengelse og ikke bare passiv mottakelse».⁴

Følgende ideer kan hjelpe deg å forberede deg til å bli undervist av Ånden:

1. Sett av tid, og finn et sted fritt for forstyrrelser der du kan motta åndelige tilskyndelser.
2. Søk åndelig veiledning gjennom bønn.
3. Lag en liste over personlig spørsmål eller problemer som du søker svar på.

Forstå budskapene. Levende profeter og apostler underviser, forklarer, formaner, advarer og vitner. Når du studerer deres taler grundig, får du hjelp til å forstå deres budskap mer fullt ut.

Her er noen effektive studiemetoder:

- **Still spørsmål.** For eksempel: Hva ønsker Herren at jeg skal lære av dette budskapet? Hvordan gir denne talen meg større forståelse av et prinsipp i evangeliet eller et skriftsted? Hvilke historier brukes for å illustrere prinsipper i evangeliet, og hva lærer jeg av dem?
  - **Skriv et utkast.** Vær oppmerksom på hvordan talerens utkast synes å være. Del talen i avsnitt, og skriv et sammendrag som forklarer

hovedtanken i hvert avsnitt.

- **Identifiser forskjellige elementer i talen.** Notér deg slike ting som læresetninger, skriftsteder, historier, advarsler, lister, vitnesbyrd, oppfordring til handling og velsignelser som loves når man retter seg etter rettleiding.
- **Studer talen mer enn én gang.** Det er nødvendig å studere evangeliets sannheter mer enn én gang for å fatte deres fulle mening og betydning. Hver

gang du studerer, noterer du ny innsikt du får.

Handle ifølge det du lærer. Hvis du studerer talene ydmykt og med bønn, vil du se hvordan budskapene angår ditt liv. Du kan få vite hvordan du kan foreta betydelige endringer, ved å stille spørsmål som: Hva ønsker Herren jeg skal gjøre med det jeg lærer? og: Hva har jeg lært som vil hjelpe meg i min familie, i mitt arbeid eller i kall i Kirken? Skriv ned tanker slik at du ikke glemmer dem. Når du gjør dette, vil du bli inspirert til å etterleve læresetningene, og du vil motta de lovede velsignelser.

Generalkonferansen er den tiden da Herren åpenbarer sin vilje for deg gjennom sine tjenere. President Spencer W. Kimball (1895–1985) har sagt om konferansetaler: «Ikke noe annet som er skrevet eller andre bøker enn Kirkens standardverker skulle ha en slik fremtredende plass i deres bokhyller – ikke fordi de er så velskrevet eller nydelig formulert, men på grunn av innholdet som viser veien til evig liv.»⁵ ■

NOTER

1. Harold B. Lee, i Conference Report, apr. 1946, 68.
2. Ezra Taft Benson: «Kom til Kristus og bli fullkomne i ham», *Lys over Norge*, juli 1988, 76.
3. Thomas S. Monson, «Til vi ses igjen», *Liahona*, nov. 2008, 106.
4. David A. Bednar: «Søk lærdom ved tro», *Liahona*, sept. 2007, 17, 20.
5. Spencer W. Kimball, *In the World but Not of It*, Brigham Young University Speeches of the Year (14 mai 1968), 3.

Gå til conference.lds.org for å lese, se på eller lytte til talene fra generalkonferansen.

UNDERFULL nåde

Av Kristen Nicole Cardon

Jeg er avhengig av Jesu Kristi nåde hver dag.

I HERRENS STYRKE

«Med tro på den Herre Jesus Kristus og lydighet mot hans evangelium, mens vi forbedrer oss trinn for trinn og ber om styrke, idet vi høyner våre holdninger og ambisjoner, vil vi oppdage at vi har lyktes med å komme inn i den gode hyrdes hjord. Det vil kreve disiplin, undervisning, anstrengelse og styrke. Men som apostelen Paulus sa: "Alt makter jeg i ham som gjør meg sterk." (Filipperne 4:13).»

President Howard W. Hunter (1907–95): «Å utvikle åndelighet», *Lys over Norge*, okt. 1979, 42.

«På Kirkens møter snakker vi ikke ofte om nåde,» sa min religionslærer ved Brigham Young University, «men vi, som medlemmer av Jesu Kristi Kirke av Siste Dagers Hellige, tror på nåde.»

Jeg kunne faktisk ikke huske noen leksjoner i Unge kvinner eller Søndagsskolen om nåde, men mine tanker gikk tilbake til koret mitt på videregående skole da vi sang «Amazing Grace» («Underfull nåde»).

Underfull nåde! (O, nåde stor og underfull)

som fant meg i min synd.

Så svak jeg var, men ved Guds ord, ser jeg som før var blind.¹

«Nåde er Guds kraft fra Jesu Kristi forsoning,» forklarte læreren. «Jeg deler nåde i fire krefter: oppstandelse, forløsning, helbredelse og styrkende kraft.» Han fortsatte med å forklare hver kraft, men mine tanker hadde igjen vendt tilbake til mine minner.

Dette skolekoret reiste en gang til California for å delta i en konkurranse under en musikkfestival. Jeg ble syk dagen før avreise, og min såre hals betydde at jeg ikke kunne synge med koret under festivalen – eller hvis jeg gjorde det, ville jeg synge dårlig og få vondt. Jeg ba far om en prestedømsvelsignelse og brukte neste dag på å be min himmelske Fader om å gjøre meg frisk.

Jeg forsto det kanskje ikke helt den gangen, da jeg sang «Amazing Grace» med fullstendig frisk hals under festivalen, at jeg sang nettopp om den kraften som hadde helbredet meg dagen før. Frelserens forsoning hadde velsignet meg den dagen. Hans nåde var kilden til at jeg ble helbredet.

«Og han skal gå ut, ha smerter og lidelser og fristelser av alle slag, og dette for at det ord kunne bli oppfylt som sier at han vil påta seg sitt folks smerter og sykdommer» (Alma 7:11).

I likhet med mange førsteårs-studenter etter videregående skole, ble jeg overveldet

av fagene og utfordringene ved å være hjemmefra, og også å skulle dele rom med fem andre.

Det var da jeg lærte å forstå den styrkende og store kraft av Guds nåde. Jeg tilbragte dagene med å arbeide og studere, men var også avhengig av daglige bønner, hvor jeg tryglet min himmelske Fader om evnen til å fullføre de nødvendige oppgavene. Etter hvert som skoleåret skred frem, oppdaget jeg til min glede at med den styrkende og store kraft i Kristi forsoning kunne jeg ikke bare fungere bra, men også uten vanskelighet.

*«Alt makter jeg i ham som gjør meg sterk»
(Filipperne 4:13).*

Selv om jeg ennå har til gode å erfare de andre to sidene ved hans nåde – oppstandelsen og fyllden av forløsningen – er jeg likevel avhengig av Jesu Kristi forsoning hver dag. Nåde, Guds kraft fra Jesu Kristi forsoning, har helbredet og styrket meg. Når jeg gjør mitt ytterste for å adlyde Guds bud og rette meg etter hans vilje, mottar jeg himmelsk hjelp som langt overgår min egen evne.

«Det er ved nåde vi blir frelst etter at vi har gjort alt vi kan» (2 Nephi 25:23). ■

NOTE

1. John Newton, «Amazing Grace», *Olney Hymns* (1779), no. 41.

HVORDAN PÅVIRKER HERRENS NÅDE VÅRT LIV?

Eldste David A. Bednar i De tolv apostlers quorum bidrar til å besvare dette spørsmålet i «Forsoningen og reisen gjennom jordelivet» i dette nummeret på side 12:

- «Herren ønsker, gjennom sin forsoning og ved Den hellige ånds kraft, å bo i oss – ikke bare for å rettlede oss, men også for å gi oss kraft.
- Personlig viljestyrke, besluttosomhet og motivasjon, effektiv planlegging og målsetting er nødvendig, men viser seg å være utilstrekkelig til at vi seiersstolte kan fullføre denne reisen på jorden. Vi må i sannhet stole på «Den Hellige Messias' fortjeneste, barmhjertighet og nåde» (2 Nephi 2:8).»
- «Forsoningens store kraft styrker oss til å gjøre godt og være gode, og til å tjene utover vårt eget personlige ønske og våre naturlige evner.»

Overvei å skrive i dagboken din om noen ganger du har følt Herrens nåde helbrede, hjelpe og styrke deg, og del dette med familien din.

Av eldste
David A. Bednar

i De tolv apostlers
quorum

Det store formål med Frelserens evangelium ble konsist oppsummert av president David O. McKay (1873–1970): «Formålet med evangeliet ... er å gjøre dårlige mennesker gode og gode mennesker bedre, og forandre den menneskelige natur.»¹ Derfor består reisen gjennom jordelivet i å

Forsoningen

OG REISEN GJENNOM JORDELIVET

Forsoningens store kraft styrker oss til å gjøre godt og være gode, og til å yte tjeneste utover vårt eget personlige ønske og våre naturlige evner.

gå fra dårlig til godt til bedre og oppleve en stor forandring i hjertet – og bevirke at vår falne natur forandres (se Mosiah 5:2).

Mormons bok er instruksjonsboken vår når vi vandrer på stien fra dårlig til godt til bedre og gjør vårt beste for at vårt hjerte skal forandres. Kong Benjamin forklarer om reisen gjennom jordelivet og forsoningens rolle når det gjelder å navigere trygt på reisen: «For det naturlige menneske er en fiende av Gud og har vært det fra Adams fall og vil evindeligg og alltid være det, med mindre det føyer seg etter Den Hellige Ånds tilskyndelser og avlegger det naturlige menneske og blir en hellig gjennom den Herre Kristi forsoning» (Mosiah 3:19; uthevelse tilføyd).

Legg merke til to spesielle uttrykk. For det første – «avlegg det naturlige menneske». Reisen fra dårlig til godt er den prosess det er å avlegge det naturlige menneske i hver enkelt av oss. På jorden blir vi alle fristet av kjødet. Selve elementene som vår kropp er skapt av, er av naturen falne og alltid underlagt synd, fordervelse og død. Men vi kan styrke vår evne til å overvinne kjødets ønsker og fristelser

«gjennom Kristi forsoning». Når vi gjør feil, når vi feiler og synder, kan vi omvende oss og bli rene gjennom Jesu Kristi forsonings forløsende kraft.

For det annet – «blir en hellig». Uttrykket beskriver fortsettelsen og den annen fase av livets reise for å gjøre «gode mennesker bedre» eller, med andre ord, for å bli mer lik en hellig. Den annen del av reisen, denne prosessen med å gå fra godt til bedre, er et emne som vi ikke studerer eller underviser ofte nok om og heller ikke forstår tilstrekkelig.

Jeg mistenker at Kirkens medlemmer er langt mer fortrolige med forsoningens forløsende og rensende kraft enn med den styrkende og støttende kraft. Det er én ting å vite at Jesus Kristus kom til jorden for å *dø* for oss – dette er fundamentalt og grunnleggende for Kristi lære. Men vi tener også å verdsette at Herren ønsker, gjennom sin forsoning og ved Den hellige ånds kraft, å *bo* i oss – ikke bare for å rettlede oss, men også for å gi oss kraft.

De fleste av oss vet at når vi gjør noe galt, trenger vi hjelp til å overvinne syndens virkninger på oss. Frelseren har betalt prisen og gjort det mulig for oss å bli rene gjennom hans forløsende kraft. De fleste av oss forstår klart at forsoningen er for syndere. Men jeg er ikke sikker på at vi vet og forstår at forsoningen også er for hellige – for gode menn og kvinner som er lydige, verdige og samvittighetsfulle, og som gjør sitt beste for å bli bedre og tjene mer trofast. Vi tror kanskje feilaktig at vi må gjøre reisen fra godt til bedre og bli en hellig helt på egen hånd, gjennom ren viljestyrke og disiplin og med våre tydelig begrensede evner.

Frelserens evangelium dreier seg ikke ganske enkelt om å unngå det dårlige i livet. Det dreier seg også virkelig om å gjøre godt og bli god. Forsoningen gir oss hjelp til å overvinne og unngå det dårlige og gjør godt og bli god. Frelserens hjelp er tilgjengelig på hele reisen gjennom

jordelivet – fra dårlig til godt til bedre og til å forandre selve vår natur.

Jeg sier ikke at forsoningens forløsende og styrkende krefter er separate og adskilte. Disse to dimensjonene av forsoningen er snarere forbundet og utfyller hverandre. Begge må være i virksomhet gjennom alle faser av livets reise. Og det er evig viktig for oss alle å innse at *begge* disse vesentlige elementene i jordelivets reise – både å avlegge det naturlige menneske og bli en hellig, både å overvinne det dårlige og bli god – fullføres gjennom forsoningens kraft. Personlig viljestyrke, beslutsomhet og motivasjon, effektiv planlegging og målsetting er nødvendig, men viser seg å være utilstrekkelig til at vi seiersstolte kan fullføre denne reisen på jorden. Vi må i sannhet stole på «Den Hellige Messias' fortjeneste, barmhjertighet og nåde» (2 Nephi 2:8).»

Nåde og forsoningens styrkende kraft

I Bible Dictionary lærer vi at ordet *nåde* ofte brukes i Skriftene i betydningen styrke og kraft:

«[Nåde er] et ord som forekommer ofte i Det nye testamente, spesielt i brevene Paulus skrev. Den viktigste betydning av ordet er *guddommelig hjelp eller styrke*, gitt gjennom Jesu Kristi store barmhjertighet og kjærlighet.

Det er ved Herren Jesu Kristi nåde, muliggjort ved hans sonoffer, at menneskene skal reises opp til udødelighet, og hver enkelt skal motta sin kropp fra graven og leve evig. *Det er på samme måte ved Herrens nåde at den enkelte*, gjennom tro på Jesu Kristi forsoning og omvendelse fra sine synder, *mottar styrke og hjelp til å gjøre gode gjerninger som de ikke ville kunne ha gjort på egen hånd. Denne nåden er en kraft* som lar menn og kvinner gjøre krav på evig liv og opphøyelse når de har utvist sin beste innsats.»²

Nåde er den guddommelige assistanse eller himmelske hjelp vi alle desperat trenger for å

kvalifisere oss til det celestiale rike. Forsoningens store kraft styrker oss derfor til å gjøre godt og være gode, og til å yte tjeneste utover vårt eget personlige ønske og våre naturlige evner.

I mitt personlige skriftstudium setter jeg ofte inn uttrykket «styrkende kraft» hver

på disipler og profeter som kjente til, forsto og ble forvandlet ved forsoningens styrkende kraft når det gjaldt å foreta denne reisen. Når vi forstår denne hellige kraften bedre, vil vårt evangelieperspektiv øke i stor grad og bli beriket. Et slikt perspektiv vil forandre oss på bemerkelsesverdige måter.

Nephi er et eksempel på en som kjente, forsto og stolte på Frelserens styrkende kraft. Husk at Lehis sønner hadde dratt tilbake til Jerusalem for å få med seg Ishmael og hans hus. Laman og andre i gruppen som reiste med Nephi fra Jerusalem tilbake ut i villmarken, gjorde opprør, og Nephi formante sine brødre til å ha tro på Herren. Det var på dette tidspunkt under reisen Nephis brødre bandt ham med tau og planla at han skulle dø. Legg merke til Nephis bønn: «Herre, vil du, på grunn av den tro jeg har på deg, fri meg ut av mine brødres hender, ja, vil du *gi meg styrke til å sprengte disse bånd* som jeg er bundet med»

(1 Nephi 7:17; uthevelse tilføyd).

Vet dere hva jeg trolig ville ha bedt om hvis jeg var blitt bundet av mine brødre? «Vær så snill å få meg ut av denne knipen NÅ!» Jeg synes det er spesielt interessant at Nephi ikke ba om at hans situasjon skulle forandres. I stedet ba han om styrke til å forandre situasjonen. Jeg tror at han ba på denne måten nettopp fordi han kjente, forsto og hadde erfart forsoningens styrkende kraft.

Jeg tror ikke at båndene som Nephi var bundet med, på magisk vis bare falt av hendene og håndleddene hans. Jeg tror heller at

Nephi ba ikke om at hans situasjon måtte forandres. I stedet ba han om styrke til å forandre situasjonen.

gang jeg støter på ordet *nåde*. Overvei for eksempel dette verset som vi alle kjenner: «Vi vet at det er ved nåde vi blir frelst etter at vi har gjort alt vi kan» (2 Nephi 25:23). Jeg tror vi kan lære mye om dette viktige aspekt av forsoningen hvis vi setter inn «støttende og styrkende kraft» hver gang vi finner ordet *nåde* i Skriftene.

Illustrasjoner og implikasjoner

Jordelivets reise skal gå fra dårlig til godt til bedre og føre til at selve vår natur forandres. I Mormons bok finnes mangfoldige eksempler

han ble velsignet med både utholdenhet og personlig styrke utover sin naturlige kapasitet, og at han så «i Herrens styrke» (Mosiah 9:17) bearbeidet og snodde og slet i snorene, til han til slutt virkelig fikk styrke til å bryte båndene.

Betydningen av denne episoden for hver av oss er liketil. Når du og jeg forstår og anvender forsoningens styrkende kraft i vårt liv, vil vi be om og søke styrke til å forandre våre omstendigheter istedenfor å be om at våre omstendigheter skal forandres. Vi vil bli handlekraftige personer som gjør noe, istedenfor slike som bare lar seg påvirke av andre (se 2 Nephi 2:14).

Overvei eksemplet i Mormons bok der Alma og hans folk blir forfulgt av Amulon. Herrens røst kom til disse gode menneskene i deres lidelser og tilkjennega:

«Jeg vil også lette de byrder som er lagt på deres skuldre, så dere ikke engang kan føle dem på ryggen, ...

Og nå skjedde det at de byrder som var lagt på Alma og hans brødre, ble gjort lette. Ja, *Herren styrket dem* så de kunne bære sine byrder med letthet, og de underkastet seg hele Herrens vilje med glede og tålmodighet» (Mosiah 24:14-15, uthevelse tilføyd).

Hva ble forandret i denne episoden? Det var ikke byrden som ble endret. Utfordringene og vanskelighetene i forbindelse med forfølgelsen ble ikke straks fjernet fra folket. Men Alma og hans tilhengere ble styrket, og deres økte kapasitet og styrke gjorde byrdene de bar lettere. Disse gode menneskene ble

gitt kraft gjennom forsoningen til å *handle* som handlekraftige personer og *påvirke* sin situasjon. Og «i Herrens styrke» ble Alma og hans folk deretter ledet i sikkerhet til landet Zarahemla.

Du kan med rette undres: «Hva gjør episoden med Alma og hans folk til et eksempel

på forsoningens styrkende kraft?» Svaret finnes i en sammenligning av Mosiah 3:19 og Mosiah 24:15.

«Og avlegger det naturlige menneske og blir en hellig gjennom den Herre Kristi forsoning og *blir som et barn, lydig, saktmodig, ydmyk, tålmodig, full av kjærlighet, villig til å bøye seg for alt som Herren* finner gavnlig å pålegge det, likesom et barn bøyer seg for sin far» (Mosiah 3:19, uthevelse tilføyd).

Når vi går videre på jordelivets reise fra dårlig til godt til bedre, når vi avlegger det naturlige menneske i hver av oss, og når vi

Herrens røst kom til Alma og hans gode folk i deres lidelser og tilkjennega: «Jeg vil også lette de byrder som er lagt på deres skuldre, så dere ikke engang kan føle dem på ryggen.»

gjør vårt ytterste for å bli hellige og forandre selve vår natur, da skulle egenskapene som regnes opp i dette verset, i stadig større grad beskrive den personen som du og jeg er i ferd med å bli. Vi vil bli mer som barn, mer lydige, mer tålmodige og mer villige til å underkaste oss.

Sammenlign nå disse egenskapene i Mosiah 3:19 med dem som brukes for å beskrive Alma og hans folk: «Og de *underkastet seg* hele Herrens vilje *med glede og tålmodighet*» (Mosiah 24:15, uthevelse tilføyd).

Jeg finner parallellene mellom egenskapene som beskrives i disse versene, slående og som en indikasjon på at Almas gode folk var i ferd med å bli et bedre folk gjennom den Herre Kristi forsonings styrkende kraft.

Tenk på historien om Alma og Amulek i Alma 14. I dette tilfellet var mange trofaste hellige blitt brent på bålet, og disse to Herrens tjenere var blitt kastet i fengsel og pisket. Overvei denne inderlige bønningen som Alma holdt i fengslet: «O Herre, *gi oss styrke* ifølge den tro vi har på Kristus, ja, så vi kan bli befridd» (Alma 14:26, uthevelse tilføyd).

Her igjen ser vi at Almas forståelse av og tillit til forsoningens styrkende kraft blir reflektert i hans anmodning. Legg merke til resultatet av denne bønningen:

«Og de [Alma og Amulek] sprenge repene som de var bundet med, og da folk så dette, begynte de å flykte, for frykten for å bli ødelagt var kommet over dem ...

Og Alma og Amulek kom ut av fengslet, og de var ikke skadet, for *Herren hadde gitt dem kraft* ifølge den tro de hadde på Kristus» (Alma 14:26, 28, uthevelse tilføyd.)

Igjen er den styrkende kraft tydelig idet gode mennesker kjemper mot ondskap og gjør sitt ytterste for å bli enda bedre og tjene mer effektivt «i Herrens styrke».

Et annet eksempel fra Mormons bok er lære-rikt. I Alma 31 leder Alma en misjon for å gjenvinne de frafalne zoramittene, som etter å ha bygget sin Rameumptom, holder en foreskrevet og arrogant bønn.

Legg merke til at Alma i sin personlige bønn trygler om styrke: «O Herre, vil du gi meg *styrke* så jeg med tålmodighet kan utholde disse lidelser som skal komme over meg på grunn av dette folks synder» (Alma 31:31, uthevelse tilføyd).

Alma ber også om at hans misjonærledsagere må få motta en lignende velsignelse: «Vil du gi dem *styrke* så de kan utholde de lidelser som skal komme over dem på grunn av dette folks synder» (Alma 31:33, uthevelse tilføyd).

Alma ba ikke om at hans plager måtte bli fjernet. Han visste at han handlet for Herren, og han ba om kraft til å handle og påvirke sin situasjon.

Hovedpunktet i dette eksemplet finnes i det siste verset av Alma 31: «[Herren] ga dem også styrke så de ikke skulle ha noen lidelser *som ikke ble oppslukt i gleden over Kristus*. Dette var i overensstemmelse med Almas bønn, og dette fordi han ba i tro» (vers 38; uthevelse tilføyd).

Lidelsene ble ikke fjernet. Men Alma og hans ledsagere ble styrket og velsignet gjennom forsoningens styrkende kraft «så de ikke skulle ha noen lidelser som ikke ble oppslukt i gleden over Kristus». For en fantastisk velsignelse. Og for en lærdom for oss alle.

Eksempler på styrkende kraft finnes ikke bare i Skriftene. Daniel W. Jones ble født i 1830 i Missouri, og han sluttet seg til Kirken i California i 1851. I 1856 deltok han i redningen av håndkjerrekompanier som satt fast i Wyoming på grunn av voldsomt snøvær. Etter at redningspatruljen hadde funnet de lidende hellige, sørget for den hjelp de kunne gi der og da, og hadde arrangert det slik at de syke og svake skulle bli transportert til Salt Lake City, meldte Daniel og flere andre

unge menn seg til å bli værende igjen og beskytte kompaniets eiendeler. Maten og forsyningene som ble overlatt til Daniel og hans medarbeidere, var knapp og snart oppbrukt. Følgende sitat fra Daniel Jones' personlige dagbok beskriver det som så hendte.

«Det ble snart så knapt med vilt at vi ikke felte noe. Vi spiste alt det dårlige kjøttet. Man ble sulten av å spise det. Til slutt var alt borte, bare hudene var igjen. Vi ville prøve dem. En ladning ble kokt og spist uten å tilsette krydder, og hele kompaniet ble sykt ...

Det så mørkt ut, for det var ikke noe annet igjen enn de stakkars rå hudene fra det utsultede kveget. Vi ba Herren veilede oss i hva vi skulle gjøre. Brødrene klaget ikke, men stolte på Gud. ... Endelig fikk jeg en innskytelse om hvordan dette skulle tilberedes, og jeg ga kompaniet råd og fortalte dem hvordan det skulle tilberedes. De skulle skålde hudene og skrape av hårene. Dette kunne fjerne og rense den dårlige smaken som skåldingen ga. Etter skraping skulle de kokes i rikelig vann en time, så slå av vannet som hadde trukket ut alt limstoffet, deretter vaske og skrape huden grundig, vaske den i kaldt vann, deretter koke til en geléaktig masse og la den så avkjøles. Så kunne den spises med litt sukker på. Dette var veldig mye strev, men det var ikke stort annet vi kunne gjøre, og det var bedre enn å sulte.

«Vi ba Herren velsigne våre maver og *la dem tilpasses denne maten*... Da vi spiste nå, så det ut til at alle nøt festmåltidet. Vi gikk tre dager uten mat før dette forsøk nummer to ble gjort. Vi nøt denne overdådige kosten i omtrent seks uker.»³

I en slik situasjon ville jeg sannsynligvis ha bedt om noe annet å spise: «Himmelske Fader, vær så snill å sende en vaktel eller en bøffel.» Det hadde sannsynligvis aldri falt meg inn å be om at min mave skulle styrkes og tilpasse seg den maten vi hadde. Hva visste Daniel W. Jones? Han visste

om Jesu Kristi forsonings styrkende kraft. Han ba ikke om at situasjonen skulle forandres. Han ba om at han ville bli styrket til å takle situasjonen. På samme måte som Alma og hans folk, Amulek og Nephi ble styrket, hadde Daniel W. Jones åndelig innsikt til å vite hva han skulle be om i den bønningen.

Kristi forsonings styrkende kraft styrker oss til å gjøre noe vi aldri kunne ha gjort på egen hånd. Noen ganger lurer jeg på om vi i vår bekvemme verden i de siste dager – vår verden med mikrobølgeovner og mobiltelefoner og biler med klimaanlegg og komfortable hjem – om vi noen gang lærer å anerkjenne at vi daglig er avhengig av forsoningens styrkende kraft.

Søster Bednar er en svært trofast og dyktig kvinne, og jeg har høstet mange viktige lærdommer om den styrkende kraft av hennes stille eksempel. Jeg har sett henne holde ut gjennom intens og vedvarende Morgensykdom – virkelig syk hele dagen hver dag i åtte måneder – gjennom hvert av hennes tre svangerskap. Sammen ba vi om at hun ville bli velsignet, men denne utfordringen ble aldri fjernet. I stedet fikk hun styrke til å gjøre fysisk det hun ikke kunne gjøre med egen kraft. I årenes løp har jeg også sett hvordan hun har blitt styrket til å takle den latterliggjøring og spott som et verdslig samfunn driver med når en siste-dagers-hellig kvinne gir akt på profetisk rettledning og setter familien og det å oppdra barn først på prioriteringslisten. Jeg takker og hyller Susan for at hun har hjulpet meg å lære slike uvurderlige lærdommer.

Frelseren vet og forstår

I Alma kapittel 7 lærer vi hvordan og hvorfor Frelseren er i stand til å sørge for den styrkende kraft:

«Og han skal gå ut, ha *smarter og lidelser* og *fristelser* av alle slag, og dette for at det ord

kunne bli oppfylt som sier at han vil påta seg sitt folks *smertes* og *sykdommer*.

Og han vil påta seg døden, så han kan løse dødens bånd som binder hans folk. Og han vil påta seg deres *skrøpeligheter*, så hans indre kan fylles med barmhjertighet i kjødet, så han i kjødet kan vite hvordan han skal

det. Men Guds Sønn vet og forstår det, for han følte og bar våre byrder lenge før vi selv gjorde det. Fordi han betalte den største pris og bar denne byrden, har han fullkommen empati og kan rekke ut sin barmhjertighets arm i så mange faser av vårt liv. Han kan strekke seg ut, røre ved oss, komme oss til hjelp – så å si løpe til oss – og styrke oss, så vi kan bli mer enn vi noensinne kunne blitt, og hjelpe oss å gjøre det vi aldri kunne gjort ved bare å stole på vår egen kraft.

«Kom til meg, alle som strever og har tungt å bære, og jeg vil gi dere hvile!

Ta mitt åk på dere og lær av meg, for jeg er saktmodig og ydmyk av hjertet. Så skal dere finne hvile for deres sjeler.

For mitt åk er gagnlig, og min byrde er lett» (Matteus 11:28-30).

Jeg bærer vitnesbyrd om og uttrykker min verdsettelse av vår Herre Jesu Kristi uendelige og evige offer. Jeg vet at Frelseren lever. Jeg har erfart både hans

forløsende kraft og hans styrkende kraft, og jeg vitner om at disse krefter er virkelige og tilgjengelige for oss alle. Ja, «i Herrens styrke» kan vi utrette og overvinne alle ting når vi strever og går fremover på jordelivets reise. ■

Fra en tale holdt under en andakt ved Brigham Young University 23. oktober 2001. Du finner hele teksten på engelsk på speeches.byu.edu.

NOTER

1. Se Franklin D. Richards, i Conference Report, okt. 1965, 136-37; se også David O. McKay, i Conference Report, apr. 1954, 26.
2. Bible Dictionary, «Grace», uthevelse tilføyd.
3. Daniel W. Jones, *Forty Years among the Indians* (n.d.), 57-58.

Det finnes ikke noen fysisk smerte, ingen sjele kval, ingen åndens lidelse, ingen skrøpelig het eller svakhet som du eller jeg noensinne opplever i løpet av vår jordiske reise, som Frelseren ikke først har opplevd.

hjelpe sitt folk i forhold til deres skrøpelig heter» (Alma 7:11-12, uthevelse tilføyd).

Frelseren har ikke bare lidd for våre synder, men også for vår utilstrekkelighet, urimelighet, smerte, pine og følelsesmessige nød som så ofte hjemsøker oss. Det finnes ikke noen fysisk smerte, ingen sjele kval, ingen åndens lidelse, ingen skrøpelig het eller svakhet som du eller jeg noensinne opplever i løpet av vår jordiske reise, som Frelseren ikke først har opplevd. Du og jeg kan i et svakt øyeblikk komme til å rope: «Ingen forstår. Ingen vet det.» Kanskje intet menneske vet

Over hele verden bringer Seminar ungdom som deg nærmere Jesus Kristus.

MÉXICO

SEMINARS

velsignelser

Av Brittany Beattie

Kirkens tidsskrifter

Du er ikke alene om å bestemme deg for å ta Seminar. Over hele verden gjør hundretusener unge Seminar til en del av livet og kommer seg til sine klasserom med buss, kano, sykkel og mer. Noen unge står tidlig opp og reiser lange strekninger for å komme tidsnok, andre tar turen om kvelden, og atter andre studerer hjemme flere dager i uken.

Å delta i Seminar krever offer, men unge over hele verden oppdager at å delta i Seminar er verd alle anstrengelser. Og de som deltar har noe felles: Deres erfaring i Seminar bringer dem nærmere Frelseren og vår himmelske Fader.

Lovede velsignelser

Hvorfor er Seminar så viktig for deg? Noen av grunnene innbefatter disse løftene fra profeter og apostler i de siste dager:

- Det «blir en Guds velsignelse til frelse for dagens Israel i en svært vanskelig tid».¹
- Det «vil forberede dere til å presentere det gjengitte evangeliums budskap for dem dere får anledning til å møte».²
- Det hjelper deg «å få en viktig forståelse av sannheten».³
- Seminar «gir fantastiske muligheter til å

lære de læresetninger som vil gjøre dere lykkelige. Det gir dere strålende muligheter til omgang med likesinnede».⁴

- «Din kunnskap om evangeliet vil øke, din tro vil bli styrket, og du vil knytte nære vennskapsbånd til andre».⁵
- «Det gir ... åndelig berikelse, moralsk styrke til å motstå det onde som finnes rundt oss på alle kanter, så vel som en enorm økning i kunnskap om evangeliet».⁶
- Det er «en av de beste forberedelser til misjon».⁷

Finn en måte å delta på

Å delta i Seminar betyr ofte at du må gi opp noe annet som du liker å gjøre, for å finne tid til Seminar. Men det er et offer som er verdt å gi. Elijah Bugayong fra Filippene valgte å ta denne avgjørelsen i løpet av sitt siste år på videregående skole. På videregående skole hadde hun alltid vært den nestbeste eleven i klassen. Hun hadde bestemt seg for å bli den beste i klassen det siste året og hadde til og med overveid å droppe Seminar, som hun hadde deltatt i i årene før, for å nå sitt mål.

Så en dag kom hun på andre tanker. «Jeg [så på] skrivepulten min,» sier hun. «Jeg så en haug bøker i nærheten, Skriftene mine

EN VELSIGNELSE MED LIVSLANGE VIRKNINGER

«For mange år siden hadde jeg det privilegium å undervise i morgen-Seminar. Klassen ble holdt mellom 6:30 og 7:30 om morgenen hver skoledag. I to år så jeg søvnige elever komme tumlende inn i klassen. Det var lærerens utfordring å vekke dem. Etter bønn og en inspirerende tanke så jeg at skarpe hjerner våknet til liv for å øke sin kunnskap om Skriftene. Det vanskeligste var å avslutte drøftingen i tide for å sende dem avgårde til de vanlige klassene på high school. Etter hvert som skoleåret skred frem, så jeg at elevene ble mer selvsikre, fikk nære venner og et voksende vitnesbyrd om evangeliet.

«For noen år siden var jeg i en kolonialbutikk ikke langt herfra da jeg hørte noen rope mitt navn. Jeg snudde meg og ble hilst av to av mine tidligere Seminar-elever. De var nå mann og hustru. De presenterte meg for sine fire nydelige barn. Mens vi snakket sammen, ble jeg forundret over å høre hvor mange klassekamerater i Seminar de fremdeles hadde kontakt med, selv etter alle disse årene. Det var tegn på at spesielle bånd ble knyttet i en meget tidlig morgen-Seminar-klasse.»

Eldste L. Tom Perry i *De tolv apostlers quorum: «Ta imot sannheten», Lys over Norge, jan. 1998, 63.*

sammen med Seminar-notatboken og leksjonsboken. Jeg spurte meg selv: «Hva er viktigst?»

Elijah fant svaret i Matteus 6:33: «Søk da først Guds rike og hans rettferdighet, så skal dere få alt dette i tillegg!» Hun bestemte seg for å delta trofast i Seminar og finne andre måter å få tiden til å strekke til på også til skolearbeidet. På slutten av skoleåret viste det seg at hun var den beste eleven, og hun fikk også et studiestipend.

Spencer Douglas fra Alabama, USA, bestemte seg for å gi avkall på noen sosiale begivenheter for å få mest mulig ut av Seminar. De første to årene med Seminar sto han opp klokken fire om morgenen for å være tilstede, og de to siste årene klokken fem. Han sier: «Jeg kunne ikke delta mye om kveldene sammen med mine venner, for jeg måtte legge meg tidlig. Hvis jeg ikke gjorde det, ville jeg ikke klare å delta ordentlig og lære neste morgen.» For Spencer dreide det seg ikke bare om å vise seg i klassen, men det dreide seg om å være våken og forberedt til å lære.

Eldste Dallin H. Oaks i De tolv apostlers quorum har sagt: «Bare fordi noe er bra, er ikke det tilstrekkelig grunn til å gjøre det. Antallet bra ting vi kan gjøre går langt utover den tid vi har tilgjengelig til å gjøre dem. Noen ting er bedre enn gode, og det er disse tingene som skulle

få førsteprioritet i vårt liv.»⁸ Dette er viktig å huske når du avgjør hvordan du skal prioritere Seminar på timeplanen din.

Forberedelse til misjon

Seminar er også en storartet forberedelse til det misjonærarbeidet du kommer til å utføre – som medlemsmisjonær i dag og også om du skal reise ut som heltidsmisjonær i fremtiden. Franco Huamán Curinuqui fra Peru vet at hans skriftstudium i Seminar har hjulpet ham å forberede seg til misjon.

Han sier at denne forberedelsen er verdt at han må stå opp klokken fire om morgenen for å komme til Seminar. Han må bruke kano i måneder når området står under vann, og deretter vasse gjennom gjørme for å komme til klassen. Han sier: «Jeg ønsker å fullføre Seminar og ta fatt på Institutt-kursene for å være forberedt til misjon. Jeg vil fortsette å utvikle meg i Kirken.» Seminar er viktig for ham fordi han lærer om Skriftene og lærer utenat viktige vers, noe som vil hjelpe ham å bli en bedre misjonær.

Velsignet i alle livets faser

Når unge rundt om i verden gjør en innsats for å delta i Seminar, mottar de styrke i mye mer enn skriftstudium. Cameron Lisney fra England oppdaget at han ble velsignet på alle

områder i livet. «Seminar hjelper meg ikke bare med det åndelige, men også med skole og utdanning,» sier Cameron.

Han sier at «en tidlig start på dagen får hjernen til å fungere. Noen av vennene mine sa at de var for opp-tatt til å delta – tja, er det slik at man skal repetere matematikk klokken seks om morgenen, eller hva?» Når du studerer, «vil Herren hjelpe deg med dine eksamener, og hvis du deltar i Seminar, vil han hjelpe deg enda mer,» sier Cameron.

Naturligvis bidro Seminar til at Camerons vitnesbyrd også ble styrket. Han sier: «Begynnelsen til mitt vitnesbyrd kom av Seminar-programmet. Allerede som 14-åring strevde jeg med evangeliet. Jeg likte ikke Kirken, og jeg rotet meg bort i ting som jeg ikke skulle ha deltatt i. Det var bare noen måneder før jeg ville ha gitt fullstendig opp.» Men da en venn inviterte Cameron til Seminar, bestemte han seg for å gå dit sammen med henne. Da begynte velsignelsene virkelig å komme.

«Jeg begynte å føle Ånden igjen,» sier Cameron. «Jeg begynte å være mer oppmerksom i kirken og var tilstede i Søndagsskolen og under prestedømsleksjonene. Det ble lettere, og jeg begynte

å føle meg gladere. Til slutt mottok jeg selv et vitnesbyrd om evangeliet.» Etter to måneder med Seminar snakket Cameron med biskopen og ble ordinert til lærer i Det aronske prestedømme.

Cameron vet at Seminar hjelper ham å ta sterk avstand fra verdens fristelser. «Etter hvert som Seminar fortsatte,» sier han, «fant jeg det lettere å takle utfordringene som verden gir oss. Det er ganske tøft å være ung i den verden vi lever i – synd omgir oss på alle kanter. Jeg vitner for dere at hvis dere deltar i Seminar, vil dere finne styrke til å forsvare dere mot den. Seminar skaper et åndelig skjold som beskytter dere. Jeg har opplevd mange prøvelser og fristelser, og Seminar har vært en stor hjelp til å holde meg på den snevre og smale sti.»

Styrk hverandre

Seminar lar deg også være sammen med andre tenåringer som deler din tro. Vika Chelyshkova fra Russland sier: «Jeg blir inspirert av likesinnede personer som har samme moralnormer som jeg har, og som tror på Gud, slik jeg gjør.» Hun tilføyer: «Hvis jeg har noen spørsmål, kan jeg drøfte dem med min Seminar-lærer og andre elever. Jeg kan dele mine tanker og mitt vitnesbyrd med andre for å styrke min egen og andres tro. Ved å lese Skriftene sammen og grunne over deres åndelige innhold kommer vi nærmere Gud og hverandre.»

Ksenia Goncharova fra Ukraina har sett lignende resultater. Hun sier: «Når vi deler våre erfaringer med andre, blir vi

SEMINAR PÅVIRKET LIVET TIL PRESIDENT HENRY B. EYRING

Mildred Bennion var blant elevene i den første Seminar-klassen ved Granite Seminary i 1912. Hun ble siden mor til president Henry B. Eyring, førsterådgiver i Det første presidentskap.

Hun forsto hvor viktig Seminar hadde vært for henne, og hun ønsket at hennes barn skulle få de samme velsignelser hun hadde fått fra Seminar, så familien tok en stor avgjørelse: «Vi flyttet til Utah, noe som innebar et betydelig økonomisk offer, for at våre sønner skulle få delta i Seminar og Institutt, og finne venner blant vårt eget folk. Dette skulle besvare spørsmålet om hva jeg føler for slike ting» (sitert i C. Coleman, *History of Granite Seminary*, 142).

Viktigheten av utdannelse i Kirken fortsatte i familien Eyring da president Henry B. Eyring i 1971 ble rektor ved Ricks College (nå BYU – Idaho), et universitet som Kirken eier, og var Kirkens skolesjef fra 1980 til 1985 og deretter fra 1992 til 2005.

sterkere, og vi forstår Skriftene bedre. Når vi deler eksempler fra vårt eget liv med andre under leksjonene, ser jeg hvordan evangeliet virker i mitt og andres liv.»

Bli kjent med vår himmelske Fader og Jesus Kristus

En gruppe ungdommer ble nylig spurt hvordan Seminar hadde vært en velsignelse for dem. Deres svar avdekket et viktig tema – at Seminar hjelper dem å komme nærmere vår himmelske Fader og Frelseren. Eldste David A. Bednar i De tolv apostlers quorum har sagt: «Alle emnene dere studerer i Seminar, er viktige. Hvert år når dere studerer ett av standardverkene, er den Herre Jesus Kristus det sentrale.»⁹

Her følger det noen av tenåringene sa om hvordan Seminar har bragt dem nærmere Jesus Kristus.

- «Ved å lese alle disse beretningene fra tallrike profeter og forstå hvor viktig jeg er for ham, har jeg lært hva Frelseren gjør for meg. Jeg forstår at han elsket meg høyt nok til å dø og lide for mine smerter.»
- «Seminar er en storartet måte å starte dagen på. Uansett hvor trett jeg er, føler jeg Ånden og føler meg styrket, så når det skjer noe vanskelig gjennom dagen, vet jeg uten tvil at min Frelser elsker meg, og jeg har større selvtillit til å stå frem for det rette.»

- «Jeg er konvertitt i Kirken. Jeg begynte å delta i Seminar før jeg ble døpt. Uten Seminar vet jeg ikke om jeg ville ha blitt døpt. Uten Seminar ville jeg ikke hatt Frelseren i mitt liv nå eller visst at jeg kan få tilgivelse for mine synder. Min himmelske Fader og Jesus Kristus var egentlig ikke en del av mitt liv tidligere. Seminar hjalp meg å finne dem og la dem for alltid være en del av mitt liv og mine fremtidige barns liv.»
  - «Å delta i Seminar hver dag hjalp meg å komme nærmere min Herre og Frelser, Jesus Kristus, ved å lære om hans læresetninger, hans store kjærlighet til meg og hvordan jeg kan vende tilbake for å leve sammen med ham.»
  - «Når jeg er i Seminar, finner jeg større mening i Skriftene. Det minner meg hver morgen på å være Kristus-lignende i mine daglige gjøremål.»
  - «Seminar lærte meg hvordan jeg skulle lese Skriftene og ikke bare like å gjøre det, men også finne anvendelse i teksten. Jeg lærte læresetninger og prinsipper som bidro til å styrke mitt vitnesbyrd om en kjærlig himmelsk Fader og Jesus Kristus, noe jeg vil ha med meg resten av livet.»
- Med så mange velsignelser takket være Seminar er det lett å forstå hvorfor unge rundt om i verden gjør dette til en viktig post på timetabellen. ■

NOTER

1. Boyd K. Packer, *Teach the Scriptures* (tale for lærere i Kirkens skoleverk , 14. okt. 1977), 3.
2. L. Tom Perry: «Vi må heve listen», *Liahona*, nov. 2007, 48.
3. Richard G. Scott: «Realiser dine fulle muligheter», *Liahona*, nov. 2003, 42.
4. Gordon B. Hinckley: «Stå sanne og trofaste», *Lys over Norge*, juli 1996, 97.
5. Gordon B. Hinckley: «Miraklet muliggjort ved tro», *Lys over Norge*, okt. 1984, 90.
6. Gordon B. Hinckley: «Kirkens tilstand», *Lys over Norge*, juli 1991, 55.
7. Ezra Taft Benson: Se «Vårt ansvar for å dele evangeliet med andre», *Lys over Norge*, okt. 1985, 6.
8. Dallin H. Oaks: «Bra, bedre, best», *Liahona*, nov. 2007, 104.
9. David A. Bednar: «Conclusion and Testimony», *Welcome to Seminary 2010-2011*, seminary.lds.org/welcome.

SEMINARS HISTORIE

Her er en oversikt over hvordan Seminar har vokst i årenes løp.

- 1888: President Wilford Woodruff har tilsyn med opprettelsen av Kirkens undervisningsråd, som skulle lede utdanning i Kirkens regi, bl.a. religionsklasser etter skoletid.
- 1912: Etablering av de første daglige Seminar-klasser i skoletiden, med 70 elever som får fri en skoletime fra high school for å delta i Seminar. Klassene holder til tvers over gaten for Granite High School i Salt Lake City, Utah, USA.
- 1925: 10 000 elever blir innskrevet.
- 1948: Gjort tilgjengelig i Canada, det første land utenfor USA som har Seminar.
- 1950: Organisering av daglige Seminar-klasser (tidligere kalt «tidlig-morgen-Seminar») i California, der elevene møter i Kirkens møtehus før skolestart.
- 1958: 50 000 elever blir innskrevet.
- 1958: Gjort tilgjengelig i Mellom-Amerika, først introdusert i Mexico.
- 1962: Gjort tilgjengelig i Europa, først introdusert i Finland og Tyskland.
- 1963: Gjort tilgjengelig i Asia, først introdusert i Japan.
- 1965: 100 000 elever blir innskrevet.
- 1967: Lansering av hjemme-studie-Seminar i landlige distrikter, der elevene studerer hjemme fire dager i uken og kommer sammen én dag hver uke.
- 1968: Gjort tilgjengelig i Australia.
- 1969: Gjort tilgjengelig i Syd-Amerika, først introdusert i Brasil.
- 1972: Gjort tilgjengelig i Afrika, først introdusert i Syd-Afrika.
- 1983: 200 000 elever blir innskrevet.
- 1991: 300 000 elever blir innskrevet.
- 2012: Tilgjengelig i 134 land og territorier over hele jorden, med ca. 370 000 elever.

ET KALL FOR EN KONVERTITT

Av Helena Hannonen

Kort tid etter at jeg ble døpt som 10-åring i Lappeenranta i Finland, mottok jeg mitt første kall i Kirken. Det var i 1960, og vår lille gren trengte sårt noen til å akkompagnere salmene på nadverdsmøtene. Jeg ble bedt om å utføre dette oppdraget.

Mor hadde alltid oppfordret min bror og meg til å utvikle kunstneriske talenter, men jeg kunne ikke spille piano, og vi hadde ikke piano. Men jeg ønsket å utføre mitt kall, så vi la en plan.

Under familiens hjemmeaften snakket vi om hva dette kallet betydde for oss alle. Men mor var enke med to barn, og vi visste at det ville være en stor utfordring for oss å kjøpe piano og betale for undervisning. Vi besluttet at vi

*Jeg var ny kon-
vertitt og kunne
ikke spille piano.
Men jeg er svært
takknemlig for at
jeg ble kalt til gre-
nens pianist, noe
som forandret
mitt liv.*

alle ville være villige til å gjøre de nødven-
dige ofre.

Det første offer familien gjorde var øko-
nomisk. Vi besluttet at vi fra vår til høst ville
sykle istedenfor å bruke buss. Min bror, Martti,
var modig og ble spesielt flink til å sykle –
også på snø og is. Jeg ga stort sett avkall på
å kjøpe klær og lærte å sy. Vi lærte også å
tenke fremover. Vi anla en kjøkkenhage ute
på landet i nærheten der mine besteforeldre
bodde, og lagret mat for vinteren. Våre «ferier»
ble mors turer til templet i Sveits eller utflukter
og teltturer i nærheten av vårt hjem.

Det annet offer familien gjorde angikk
tiden. Vi delte husoppgavene og planla på
nytt andre aktiviteter og hjemmelekser slik at
jeg fikk nok tid til å øve på pianoet. På grunn
av vårt offer og harde arbeid bemerket mor
ofte at vi ikke hadde tid til å komme i vanske-
ligheter slik som andre på vår alder. Mitt kall
ble faktisk et familiekall lenge før jeg spilte en
eneste note.

Jeg begynte å ta pianotimer hos en musikk-
lærer ved vår lokale skole. Jeg øvde på et
papir-klaviatur og på et piano i kirken. Da
pianolæreren min flyttet, kjøpte vi hans piano,
og jeg ble opptatt som elev hos en berømt
pianolærer i området.

Jeg lærte salmene på egen hånd og øvde
mye med grenens sangleder. Alle oppmun-
tret meg – selv om jeg bommet på en note.
Læreren min ble forferdet da hun fant ut at
jeg spilte for folk før jeg hadde lært stykkene
grundig og kunne dem utenat. Men det var
bedre å spille med én hånd enn ikke å ha noe
musikk i det hele tatt.

Jeg syklet til timene mine, og da det ble
vinter, prøvde jeg å gå eller bruke ski om
mulig. På søndager spaserte jeg alene til
møtene i Kirken for å komme en time for
tidlig og ha tid til å øve. Jeg bestemte meg for
å ta buss bare når det var under -15 grader
Celcius. Regn og snø plaget meg egentlig ikke.
Tiden gikk fort mens jeg gikk, for jeg hadde
så mange vakre salmer som holdt meg med
selskap. Mens jeg gikk, krysset jeg slettene
sammen med pionerene (se «Kom, hellige»,
Salmer, nr. 26), vandret høyt oppå fjellets topp
i Sion (se «Høyt oppå fjellets topp», *Salmer*,
nr. 4) og sto sammen med unge som aldri
ville svikte (se «Skal det unge Sion glemme?»,
Salmer, nr. 183). Jeg kunne aldri svikte med
denne støtten – selv om min familie og jeg var
de eneste siste-dagers-hellige der vi bodde øst
i Finland, i skyggene av den russiske grense.

Med årene ble jeg flinkere til å spille og
kunne skape musikk selv istedenfor bare
spille riktige noter. Jeg lærte å være ydmyk
når jeg valgte salmer og musikk, slik at Ånden
ville være tilstede på møtet. Det viktigste var
at jeg gjennom musikken fikk mitt vitnes-
byrd om evangeliet. Jeg kunne lett gjenkalle
følelsene, teksten og budskapene i salmene
hvis jeg noen gang tvilte på noe. Jeg visste
at evangeliets prinsipper og ordinanser var
sanne, for jeg hadde lært dem linje på linje og
note etter note.

Jeg husker en spesiell dag da min plikt-
troenskap overfor disse prinsippene ble satt
på prøve. Jeg var 14 år gammel. Jeg elsket
å svømme og drømte om å svømme under
OL. Jeg deltok ikke på søndager, men

hadde likevel fremgang. Til slutt, da De olympiske leker i Mexico City nærmet seg, innbød en trener meg til å delta i et spesielt treningsprogram.

Men treningen foregikk hver søndag formiddag under Søndagsskolen. Jeg rettferdiggjorde dette med at jeg kunne bli med på treningen og gå glipp av Søndagsskolen, for jeg ville være tilbake i kirken i tide for nadverdsmøtet om kvelden. Jeg sparte til buss-turen og planla alt. Lørdagen før den første treningen fortalte jeg mor om planen min.

Jeg så at hun ble lei seg og skuffet, men hennes eneste svar var at avgjørelsen var min og at jeg hadde blitt lært hva som var riktig. Den kvelden kunne jeg ikke få teksten til «Velg det rette» (*Salmer*, nr. 131) ut av hodet. Teksten lød i hodet som en plate med hakk i.

Søndag morgen hadde jeg svømmebagen i den ene hånden og musikkbagen i den andre, og håpet å få mor til å tro at jeg skulle til kirken. Jeg gikk til bussholdeplassen Bussholdeplassen som gjaldt bussen til svømmehallen, var på min side av gaten, mens den som gjaldt for bussen til kirken, var på motsatt side. Mens jeg ventet, ble jeg irritert. I ørene hørte jeg melodien til «Har på jorden jeg gjort

*En buss ville føre
meg til mitt kall i
Kirken, den andre
til min barndoms
drøm om å bli
en svømmer i
verdensklasse.
Teksten i salmer
jeg hadde spilt så
mange ganger,
ga meg svar.*

noe godt idag?» (*Salme*, nr. 173) – salmen som var planlagt for Søndagsskolen denne dagen. Jeg visste av erfaring at med den vanskelige rytmen og teksten og de høye tonene ville denne salmen bli en katastrofe uten et sikkert akkompagnement.

Mens jeg overveide dette, nærmet begge bussene seg. Bussen til svømmehallen stoppet for meg, og sjåføren i bussen til kirken stoppet og så på meg, forvirret fordi han visste at jeg alltid tok hans buss. Alle stirret vi på hverandre noen sekunder. Hvorfor ventet jeg? Jeg hadde valgt Herren (se «Hvem er for Herrens sak?» *Salmer og sanger*, nr. 89). (Jeg hadde lovet å gå hvor Han sendte meg hen (se «Kan hende det er på fjellets sti», *Salmer*, nr. 165). Jeg hadde for lenge siden bestemt meg for å holde budene (se «Hold alle budene», *Salmer*, nr. 189).

Før hjernen klarte å holde følge med hjertet, overtok kroppen. Jeg fór som en gal over gaten og vinket den andre bussjåføren avgårde. Jeg betalte for turen og satte meg bak i bussen som kjørte i retning av kirken, og så mine svømmedrømmer kjøre i motsatt retning.

Alle trodde jeg gråt den dagen fordi jeg følte Ånden. Men i virkeligheten gråt jeg fordi

min barndoms drøm nettopp var blitt knust, og fordi jeg skammet meg over at jeg i det hele tatt hadde hatt i tankene å svømme på sabbaten. Men den søndagen, i likhet med søndager før og senere, utførte jeg mitt kall.

Innen jeg begynte på høyskolestudier, hadde jeg lært opp flere medlemmer i grenen til å lede sangen og spille piano. På høyskolen fortsatte jeg å spille piano, og jeg fikk undervisning i orgel. Jeg trodde at jeg for alltid hadde gått glipp av mine muligheter til å reise til Latin-Amerika da jeg ga opp svømningen, men da jeg hadde fullført mastergraden ved Brigham Young University, reiste jeg på misjon til Colombia. Mens jeg var på misjon, hadde jeg pianoelever. Jeg ønsket å etterlate meg musikkens gave hos disse hellige. Barn og unge i Colombia gikk mange kilometer i solsteken for å få lære å spille piano. Også de begynte med én hånd før de kom så langt at de kunne spille med begge hender. Og de ofret mer enn jeg hadde gjort i sin innsats for å lære å spille piano.

Det er over 50 år siden jeg ble døpt. Jeg har reist vidt omkring langt fra mitt hjem i Finland, men uansett hvor jeg har reist, har det alltid vært behov for noen som kan spille salmene. Musikkens universelle språk har bygget broer av forståelse og kjærlighet mange steder.

I dag er hendene mine langsomme og plaget av gikt. Mange dyktigere musikere har tatt min plass. Min mor blir ofte lei seg når hun tenker tilbake på mine tidlige år i Kirken og det offeret

Mens jeg var på misjon i Colombia, hadde jeg pianoelever. Barn og unge gikk mange kilometer i solsteken og ofret mye for å tilegne seg musikkens gave.

jeg gjorde, alle kilometerne jeg gikk og ting jeg måtte unnvære. Hun er redd for at kulden forårsaket gikten min. Men jeg bærer mine «kampsår» med glede. Jeg utøste mine gleder og sorger i musikk. Jeg lærte å le og gråte gjennom mine fingre.

Mitt hjerte synger av takknemlighet når jeg tenker på at min himmelske Fader og mine ledere brydde seg nok om en ung pike til å be henne fylle et slikt utfordrende oppdrag. Dette kallet bidro til at jeg fikk en solid forståelse av evangeliet og lot meg hjelpe andre å føle Ånden gjennom sang og musikk. Jeg er et levende bevis på at nye konvertitter trenger et kall – også småpiker som ikke kan spille piano. Gjennom mitt første kall oppdaget jeg at ikke noe er umulig for Gud, og at han har en plan og en hensikt for alle sine barn. Og gjennom sang og musikk fikk jeg et urokkelig vitnesbyrd om Jesu Kristi gjengitte evangelium. ■

Siste-dagers-hellige bruker menighets- og grensråd for å hjelpe personer som er i nød.

Om kvelden 22. mai 2011, til lyden av hylende sirener, rammet en kraftig tornado sentrum av Joplin, Missouri, USA, og tilintetgjorde hjem og liv. Joplin 1. menighet ble hardt rammet av virvelstormen, men biskop Chris Hoffman og menighetsrådet gikk straks i gang med å finne ut hva som måtte gjøres for medlemmene.

«Vi hadde utarbeidet en plan for hva som måtte gjøres, for vi hadde snakket om disse forberedelsene i menighetsrådet før de inntraff,» sa han. «Vi stolte også på at Ånden ville la oss vite hva vi skulle gjøre. Kraftledninger var falt ned. Mobiltelefoner virket ikke. Vi ba og lyttet etter

Menighet

I VIRKSOMHET

svar, og de kom – de kom alltid. Det var oppmuntrende for meg som biskop å høre medlemmer si: “Jeg har gjort dette,” istedenfor “Hva vil du jeg skal gjøre?”»

Reaksjonen i Joplin viser hvilken kraft som finnes i et forenet menighetsråd. «Møtet i menighetsrådet er et av de viktigste møter i Kirken,» skrev eldste M. Russell Ballard i De tolv apostlers quorum, «fordi prestedømsquorum og ledere i hjelpeorganisasjonene kan drøfte og planlegge sammen med biskopsrådet... Av alle råd og komitéer i Kirken tror jeg menighetsrådet kan ha den største påvirkning når det gjelder å hjelpe vår Faders barn.»¹

sråd

Forenet ved kjærlighet og tro

I Puerto Francisco de Orellana, en isolert landsby i Ecuadors jungler, er medlemmene sterkt sammensveiset i kjærlighet og tro. Det månedlige grensrådet gjenspeiler deres omsorg. De fokuserer først på enkeltpersoner og familier, deretter på hvordan programmer kan hjelpe. Inspirasjon følger.

Mange medlemmer trenger hjelp til å finne arbeid. Grensrådet finner ut at medlemmenes utfordringer ofte kan løses på det lokale nivå. Da rådet drøftet behovene til en enslig mor med en liten datter med helseproblemer, visste Hjelpeforeningens president om en

AVGJØRENDE FOR EFFEKTIVE RÅD

I sin bok *Counseling with Our Councils*, gir eldste M. Russell Ballard i De tolv apostlers quorum følgende tre forslag:

«For det første, fokus på det vesentlige.» Følg retningslinjene i *Håndbok 2: Kirkens administrasjon*, kapittel 4, som finnes på Internett i delen Tjeneste i Kirken under LDS.org.

«For det annet, fokuser på mennesker, ikke programmer.» Drøft hvordan man kan «integre nye medlemmer, aktivere mindre aktive, vise interesse for de unge, bistå enkelte medlemmer med økonomiske problemer og dekke behovene til enslige mødre og enker».

«For det tredje, rådene er for å gi rettleiding og utveksle ideer, ikke bare for å rapportere og forelese. Etabler en atmosfære som fører til åpenhet, der enhver person og gruppe er viktig, og enhver mening er verdifull.» Mennesker har forskjellige synspunkter og forskjellig bakgrunn, så enhver kan tilføre et nyttig perspektiv for å forstå medlemmers behov.

Se eldste M. Russell Ballard i *De tolv apostlers quorum, Counseling with Our Councils* (1997), 106, 109, 112.

jobb der moren kunne arbeide og likevel ha datteren i nærheten.

Grensrådene benytter seg også av Kirkens ressurser, som Kirkens materiell for å søke arbeid.² De opprettet et kurs som ble ledet av et medlem av grenen, og dette hjalp et annet medlem av grenen å få et bedre arbeid.

Ramiro Reyes, førsterådgiver i grenspresidentskapet, sier om grensrådet: «Vi er redskaper i Herrens hånd. Han vil nå sine mål gjennom vårt arbeid.»

En sti til templet

Da Primærs president Melissa Fisk var tilstede på et møte i menighetsrådet i Liverpool, New York, USA, forsto hun hvilken kraft dette rådet har. Da hun skulle ta en notatbok ut av vesken sin, fikk hun tak i et bilde av 28 Primær-barn på trappen til Palmyra New York tempel. Alle var dekket av vepsestikk. Et øyeblikk trakk bildet hennes oppmerksomhet bort fra møtet. Hun kom til å tenke på den dagen menighetens Primær hadde reist til Palmyra for å oppleve den hellige følelsen på tempelområdet. Da barna la ut pleddene sine, kom de uheldigvis til å forstyrre et vepsebol.

Etter at alle var blitt hjulpet, oppfordret lederne barna til å ta på templet. Barna avsto dette, for de var redde for at det skulle være flere veps. Derfor stilte foreldre og ledere seg på en linje og dannet en sti til

HVEM ER INVOLVERT I MENIGHETS- ELLER GRENSRÅDET?

Følgende prestedømsledere og ledere i hjelpeorganisasjonene er tilstede i rådet i to egenskaper: (1) som medlemmer av menighetsrådet som hjelper biskopen å finne løsninger på menighetens behov og (2) som representanter

Biskopsrådet

Biskopsrådet har ansvar for alle menighetens medlemmer, organisasjoner og aktiviteter. Biskopen presiderer over menighetsrådet, men han kan ta bedre avgjørelser etter å ha drøftet saker med sine rådgivere og med menighetsrådet, når det er på sin plass.

(Se Håndbok 2: Kirkens administrasjon 4.1; 4.2).

Menighetssekretær

«Menighetssekretæren fører opptegnelse over oppdrag og beslutninger som tas på menighetsrådsmøtene... Han fremskaffer også relevante statistiske opplysninger fra Kirkens programvare for føring av opptegnelser.»

(Håndbok 2, 4.6.4.)

Utøvende sekretær

«Den utøvende sekretær utarbeider dagsorden for menighetsrådsmøter. ... Biskopen kan også be ham hjelpe til med å følge opp menighetsrådsmedlemmene og deres oppdrag. ... [Han] kan også sørge for kontinuitet mellom menighetsrådet og prestedømmets utøvende komité.»

(Håndbok 2, 4.6.5.)

Ledere i Det melkisedekske prestedømme

Høyprestenes gruppeleder og eldstenes quorumsresident har ansvar for den åndelige og timelige velferd til mennene de presiderer over. Biskopen kan delegerer til quorums- og gruppeledere noe av det arbeidet han gjør for familier.

(Se Håndbok 2, 7.)

Menighetens misjonsleder

Menighetens misjonsleder koordinerer menighetens innsats når det gjelder misjonærarbeid. Han samarbeider med heltids- og menighetsmisjonærene. Biskopen kan be ham lede drøftinger som angår misjonærarbeid, på menighetsrådsmøter.

(Se Håndbok 2,5.1.3.)

templet. Dette ga barna mot til å gå mot templet.

Da Melissa igjen samlet seg om møtet i menighetsrådet, tenkte hun: «Om bare alle kunne være omringet av slike kjærlige venner og ledere når de gjør seg klar til å komme til templet.»

Tankene hennes ble avbrutt da hun hørte Hjelpeforeningens president si om en søster som trengte hjelp: «Hun var ikke i kirken sist søndag. Jeg skal forsikre meg om at hennes besøkende lærerinner forteller henne om kommende tempeltur.»

«De har noen vanskeligheter for tiden,» tilføyde eldstenes quorumpresident. «Jeg skal følge opp hjemmelærerne og se om det noe vi kan gjøre.»

«Unge kvinner kan hjelpe til med barnepass,» sa Unge kvinners president.

Da Melissa så på ansiktene til medlemmene av menighetsrådet, så hun ekte kjærlighet og omtanke. Et smil lyste opp ansiktet hennes. «Herren *har* forberedt måter som hans barn kan bli beskyttet og elsket på,» tenkte hun. «Menighetsrådet!»

Akkurat som i Joplin, Puerto Francisco de Orellana og Liverpool, oppdager Kirkens ledere over hele verden velsignelsene ved menighets- og grensråd. Når de gjør det, vil de utnytte den overordentlig store kraften i disse rådene til å hjelpe Herren å velsigne sine barn og fullføre sitt verk. ■

NOTER

1. M. Russell Ballard, *Counseling with Our Councils: Learning to Minister Together in the Church and in the Family* (1997), 102.
2. *Karriere-arbeidsgruppen, arbeidsbok for deltagere* (art. nr. 35163.170) er tilgjengelig gjennom store.lds.org, distribusjonssentre eller Kirkens arbeidsformidling.

for sine organisasjoner. De samarbeider i kjærlighet for å betjene og styrke enkeltpersoner og familier i menigheten eller grenen. (Henvisninger til menigheter og biskopsråd gjelder også grener og grenspresidentskaper.)

Hjelpeforeningens president

Hjelpeforeningens president representerer kvinnene i menigheten som er over 18 år. Hun gjør alt hun kan for å hjelpe kvinnene å styrke sin tro og personlige rettskaffenhet, styrke familier og hjem, og hjelpe de trengende.

(Se *Håndbok 2*, 9.)

Unge menns president

Unge menns president søker å styrke menighetens unge menn i alderern 12 til og med 18 år. Assistert av sine rådgivere, hjelper han Det aronske prestedømmes president-skap (biskopsrådet) og har tilsyn med speiderprogrammet der det er tilgjengelig.

(Se *Håndbok 2*, 8.3.4.)

Unge kvinners president

Unge kvinners president søker å styrke menighetens unge kvinner i alderern 12 til og med 18 år. Hun har ansvar for å «hjelpe alle unge kvinner å bli verdige til å inngå og holde hellige pakter og motta templets ordinanser.»

(*Håndbok 2*, 10.1.1.)

Primærs president

Primærs president representerer barna i menigheten i alderen 18 måneder til og med 11 år. Hennes syn vil være nyttig når menighetsrådet overveier en sak som angår barna i menigheten.

(Se *Håndbok 2*, 11.)

Søndagsskolens president

Søndagsskolens president har ansvar for all opplæring i evangeliet under Søndagsskolen. «Han kommer til menighetsrådsmøtet forberedt til å gi forslag om hvordan medlemmene kan forbedre læring og undervisning i kirken og hjemme.»

(*Håndbok 2*, 12.2.2.)

Av Rosemary M. Wixom
Primærs president på generalplan

Ta deg tid til å snakke og lytte

Vår bevisste innsats i dag for å kommunisere bedre vil velsigne våre familier for evig.

Ien fullkommen verden ville ethvert barn komme hjem fra skolen til en tallerken nybakte småkaker, et stort glass kald melk og en mor som var klar til å ta seg tid til å snakke med sitt barn og lytte til hvordan dagen har vært. Vi lever ikke i en fullkommen verden, så du kan hoppe over småkakene og melken hvis du vil, men hopp ikke over «ta seg tid til å snakke og lytte».

For 29 år siden beklaget president James E. Faust (1920–2007), annenrådgiver i Det første presidentskap, at familier har så liten tid sammen. Tenk over at han – for 29 år siden – sa følgende under generalkonferansen: «Ett av hovedproblemene i familiene i dag er at vi tilbringer mindre og mindre tid sammen. ... Tid man tilbringer sammen er kostbar tid – tid man trenger til å snakke sammen, lytte, oppmuntre eller vise hverandre hvordan man gjør ting.»¹

Når vi tilbringer tid sammen og snakker med våre barn, blir vi kjent med dem, og de blir kjent med oss. Det vi prioriterer, våre virkelige følelser, vil bli en del av vår samtale med hvert barn.

Hva er det første budskapet fra ditt hjerte du ville velge å dele med ditt barn?

Profeten Moses lærer oss i 5. Mosebok: «Du skal elske Herren din Gud av hele ditt hjerte og av hele din sjel og av all din makt.

Disse ord som jeg byder deg i dag, skal du gjemme i ditt hjerte.

Og du skal innprente dem i dine barn. Du skal *tale* om dem når du sitter i ditt hus, når du går på veien, når du legger deg, og når du står opp» (5 Mosebok 6:5-7; uthevelse tilføyd).

La meg tilføye et ledd til: «Og når dere spiser sammen ved middagsbordet.»

Hvis vi ønsker at våre familier skal være sammen for evig, begynner vi prosessen i dag. Å bruke tid til å snakke med våre barn er en investering i vår evige familie når vi vandrer på stien mot evig liv sammen.

En mor fra Illinois i USA har fortalt hvordan hun fant tid til å snakke med sine barn:

«Da våre barn var små, la jeg meg til den vane å se på noen fjernsynsprogrammer som jeg likte... Uheldigvis begynte programmene samtidig med at barna skulle legge seg.

“... På et tidspunkt innså jeg at jeg hadde satt mine programmer øverst på listen og mine barn lenger nede. En tid prøvde jeg å lese godnatt-historier med fjernsynet på, men jeg visste innerst inne at det ikke var den beste

måten. Da jeg tenkte over dagene og ukene jeg hadde brukt på TV-vanen min, begynte jeg å bli skyldbevisst og besluttet å forandre på det. Det tok en tid før jeg klarte å overbevise meg selv om at jeg faktisk kunne slå av fjernsynet.

«Etter ca. to uker med avslått fjernsyn følte jeg at jeg på en eller annen måte ble kvitt en byrde. Jeg innså at jeg følte bedre, renere så å si, og jeg visste at jeg hadde tatt det rette valg.»²

Sengetid er en perfekt tid for å snakke sammen.

Helaman sa om sine unge krigere: «De gjentok sine mødres ord for meg og sa: Vi tviler ikke på at våre mødre visste det» (Alma 56:48).

Det var deres «mødres ord» som lærte dem. Mens disse mødrene snakket med sine barn, lærte de dem Guds ord.

Bevar personlig kommunikasjon

Mye godt kommer ut av å snakke sammen, og djevelen er klar over kraften i det talte ord. Han ville være begeistret for å redusere ånden som kommer inn i vårt hjem når vi snakker sammen, lytter, oppmuntrer hverandre og gjør ting sammen.

Satan forsøkte forgjeves å hindre gjengivelsen av Jesu Kristi evangelium i denne evangelieutdeling da han prøvde å stoppe den overordentlig viktige samtalen mellom Joseph Smith og Gud Faderen og hans Sønn, Jesus Kristus.

Med Josephs ord: «Jeg ble straks grepet av en makt som fullstendig overmannet meg, og den hadde en så forbløffende innvirkning på meg at den bandt min tunge så jeg ikke kunne tale» (Joseph Smith – Historie 1:15).

Satan ville elske å binde vår tunge – og hva som helst for å hindre oss i å gi verbalt uttrykk for vårt hjertes følelser ansikt til ansikt. Han fryder seg over avstand og forstyrrelser, han fryder seg over støy, han fryder seg over upersonlig kommunikasjon – alt som vil hindre oss i å føle varmen fra en røst og de personlige følelser ved å samtale ansikt til ansikt.

Lytt til våre barns hjerter

Å lytte er like viktig som å snakke. Eldste Jeffrey R. Holland i De tolv apostlers quorum har sagt: «Hvis vi lytter med kjærlighet, trenger vi ikke lure på hva vi skal si. Det vil bli gitt oss – av Ånden.»³

Når vi lytter, ser vi inn i hjertet til menneskene rundt oss. Vår himmelske Fader har

en plan for enhver av sine barn. Tenk om vi kunne få et glimt av den personlige planen for hvert av våre barn. Hva om vi visste hvordan vi kunne forsterke deres åndelige gaver? Hva om vi visste hvordan vi kunne motivere et barn til å nå sitt potensial? Hva om vi visste hvordan vi kunne hjelpe hvert barn å utvikle seg fra å ha en barnetro til å få et vitnesbyrd?

Hvordan kan vi vite dette?

Vi kan begynne å vite ved å lytte.

En siste-dagers-hellig far sa: «Jeg gjør mer godt når jeg lytter til mine barn enn når jeg snakker til dem... Jeg har etter hvert lært at mine barn ikke ønsker mine ferdiglagde, velprøvde og kloke svar... For dem er det viktigere å kunne stille sine spørsmål og snakke om sine problemer enn å motta mine svar. Hvis jeg har lyttet lenge og godt nok, trenger de vanligvis egentlig ikke mine svar når de har snakket ferdig. De har allerede funnet sitt svar.»⁴

Det tar tid å fokusere på det som er viktigst. Å snakke, lytte og oppmuntre er ikke noe som er fort gjort. Dette kan ikke påskyndes eller planlegges – det finner best sted underveis. Det skjer når vi *gjør* ting sammen: arbeider sammen, lager noe sammen og leker sammen. Det skjer når vi slår av media, stenger ute verdslige forstyrrelser og konsentrerer oss om hverandre.

Nåvel, dette er vanskelig. Når vi stopper opp og slår alt av, må vi være forberedt på hva som så vil hende. Til å begynne med kan stillheten føles beklemmende, en ubehagelig følelse av å gå glipp av noe. Vær tålmodig, vent noen sekunder, og nyt det så. Gi personene rundt deg full oppmerksomhet ved å stille et spørsmål angående dem, og begynn deretter å lytte. Foreldre, snakk om noe som interesserer deres barn. Le av fortiden – og drøm om fremtiden. En spøkefull samtale kan til og med føre til en meningsfull drøftelse.

Prioriter vårt evige formål

Da jeg sist vår besøkte en klasse for Unge kvinner, ba læreren klassen skrive ned de ti gjøremålene som var viktigst for oss. Jeg begynte raskt å skrive. Jeg må innrømme at min første tanke begynte slik: «Nummer 1: Rydde blyantskuffen i kjøkkenet.» Da listene var ferdige, ba lederen oss fortelle hva vi hadde skrevet. Abby, som nettopp hadde fylt 12, satt ved siden av meg. Slik så Abbys liste ut:

1. Gå på college.
2. Bli interiørarkitekt.
3. Reise på misjon til India.
4. Gifte meg i templet med en hjemvendt misjonær.
5. Få fem barn og en bolig.
6. Sende mine barn på misjon og college.
7. Bli en «kakebakende» bestemor.
8. Skjemme bort barnebarna.
9. Lære mer om evangeliet og glede meg over livet.
10. Vende tilbake for å bo hos min Fader i himmelen.

Jeg sier: «Takk, Abby. Du har lært meg noe om å ha en visjon av den plan vår himmelske Fader har for oss alle. Når du vet at du vandrer på en sti, uansett hvilke omveier som kan inntreffe, vil du klare deg bra. Når din sti fokuserer på det ultimate mål – opphøyelse og det å vende tilbake til vår himmelske Fader – vil du nå det.»

Hvor hadde Abby denne oppfatningen av et evig formål fra? Den begynner i våre hjem. Den begynner i våre familier. Jeg spurte henne: «Hva gjør dere i familien for å prioritere slik?»

Slik lød hennes svar: «I tillegg til å lese i Skriftene studerer vi *Forkynn mitt evangelium*.» Så tilføyde hun: «Vi snakker mye sammen – under familiens hjemmeaften, når vi spiser middag

sammen og i bilen når vi er ute og kjører.»

Nephi skrev: «Vi taler om Kristus, vi gleder oss i Kristus, vi forkynner om Kristus.» Hvorfor? «Så våre barn kan vite hvilken kilde de kan se hen til for å få forlatelse for sine synder» (2 Nephi 25:26).

Å snakke sammen, lytte, oppmuntre hverandre og gjøre ting sammen som familie vil bringe oss nærmere vår Frelser, som elsker oss. Vår bevisste innsats i dag for å kommunisere bedre – i denne dag – vil velsigne våre familier for evig. Jeg vitner om at når vi taler om Kristus, fryder vi oss også over Kristus og forsoningens gave. Vår barn kommer til å vite «hvilken kilde de kan se hen til for å få forlatelse for sine synder». ■

Fra en tale som ble holdt under en stauskonferanse i Salt Lake City 24. oktober 2010, og som ble kringkastet via satellitt.

NOTER

1. James E. Faust: «Et rikere familieliv», *Lys over Norge*, okt. 1983, 74.
2. Susan Heaton: «Talk Time Instead of TV Time», *Ensign*, okt. 1998, 73.
3. Jeffrey R. Holland: «Vitner for meg», *Liahona*, juli 2001, 16.
4. George D. Durrant: «Pointers for Parents: Take Time to Talk», *Ensign*, apr. 1973, 24.

BLÅBÆR OG MORMONS BOK

For noen år siden flyttet familien vår fra et hektisk, overbefolket storbyområde til en liten, landlig eiendom utenfor et rolig, lite tettsted. I nærheten lå en fraflyttet blåbærgård, og gjennom venner av gårdeieren fikk vi tillatelse til å plukke alle de blåbærene vi ønsket.

Flere formiddager hver uke den sommeren stuvet vi oss sammen i

bilen med bøtter og spann, og tilbragte en morsom, herlig time med å plukke blåbær. En morgen var vår yngste sønn, Hyrum, noe uvillig til å bli med oss. Han var sikker på at vi hadde plukket hvert eneste blåbær, og at det ville være bortkastet tid å dra dit igjen. Hvor overrasket ble han ikke over å finne like mange blåbær som noen gang! Det var klaser på steder

han hadde oversett, og noen av de saftigste bærene vokste der han var sikker på han hadde plukket tidligere.

På denne tiden utfordret menighetens ungdomsledere våre tenåringer til å lese hele Mormons bok før skolen startet i august. Barna våre fortalte om denne utfordringen hjemme, og familien forpliktet seg til å gjøre dette sammen med dem.

Vi hadde ikke før lest ut hele Mormons bok, før augustnummeret 2005

Hyrum var sikker på at vi hadde plukket hvert eneste blåbær, og at det ville være bortkastet tid å dra til blåbærgården igjen.

av *Ensign* kom, med utfordringen fra president Gordon B. Hinckley (1910–2008) om å lese hele Mormons bok innen årets utgang. Hyrum og hans bror Joseph var henrykt over å tenke på at vi allerede hadde adlydt profeten! Så minnet deres eldre søsken, Seth og Bethany, dem på at president Hinckley hadde bedt oss lese den igjen, uansett hvor mange ganger vi allerede hadde gjort dette.

«Men hvorfor?» spurte guttene. «Vi har lest hvert ord, og hva mer kan vi lære av den enn det vi allerede har lest?»

Etter en kort stillhet nevnte en blåbærene. «Husker dere da vi trodde vi hadde plukket hvert eneste blåbær? Men da vi dro tilbake, var det alltid flere blåbær – alltid! Uansett hvor mange ganger vi dro dit, uansett hvor nylig vi hadde vært der, var det alltid klaser med blåbær der.»

Vi forsto raskt sammenhengen. I likhet med gården i nærheten og dens rikelige mengder av deilige blåbær, er Mormons bok en konstant kilde til åndelig næring med nye sannheter som kan oppdages. Så vi begynte igjen å lese Mormons bok.

Da jeg aksepterte profetens utfordring, leste jeg ting i Mormons bok som jeg hadde lest mange ganger tidligere, men jeg så dem i et annet lys eller så hvordan de kunne anvendes på nye situasjoner eller utfordringer. Jeg vet at hver gang vi i oppriktighet leser Mormons bok, kan vi motta ny innsikt og komme nærmere Frelseren. ■

Suellen S. Weiler, Georgia, USA

JEG FØLTE JEG SKULLE KOMME

To og et halvt år etter at jeg var blitt døpt i Buenos Aires, Argentina, lød fremdeles ordene til en av eldstene som hadde undervist meg, i mine ører: «Jeg vet du er misjonær.» Jeg husket også det kraftfulle svaret jeg hadde fått da jeg ba for å få vite om den følelsen jeg hadde virkelig var riktig. I en alder av 20 visste jeg at jeg skulle forberede meg til misjon.

Men hvordan kunne jeg være misjonær? Jeg var ikke som de engleaktige unge mennene som hadde undervist meg i evangeliet. Og hvordan kunne jeg slutte i jobben min? Hvor skulle jeg bo når jeg kom hjem igjen? Det hadde vært veldig vanskelig å finne det stedet jeg hadde, selv om det bare var et lite rom på baksiden av en annens hus.

På vei hjem en kveld meldte disse følelsene og denne tvilen seg igjen. Da jeg kom hjem, prøvde jeg å ta en avgjørelse. Jeg bestemte meg for å knele ned og be om hjelp. Da jeg gjorde dette, fikk jeg en sterk følelse av at jeg skulle oppsøke Leandro, en venn som hadde vært en stor støtte for meg i vanskelige tider.

Men tanken på å vekke ham midt på natten fikk meg til å forkaste ideen. Jeg visste at han sto tidlig opp for å dra på arbeid, og jeg våget ikke banke på hos ham på dette tidspunktet. Jeg kjempet imot tanken, men følte fremdeles at jeg skulle oppsøke ham. Likevel valgte jeg å ignorere det.

I stedet valgte jeg å gå rundt

Da jeg gikk inn, så jeg Leandro sitte i rommet mitt. Ånden kom over meg, og jeg følte meg andpusten.

kvartalet for å trekke litt frisk luft. Men da jeg husket at jeg hadde latt døren min stå åpen, gikk jeg hjemover igjen. Da jeg gikk inn, så jeg Leandro sitte i rommet mitt. Ånden kom over meg, og jeg følte meg andpusten. Med nesten kvalt røst på grunn av bevegelse spurte jeg: «Hva gjør du her?»

«Jeg vet ikke,» sa han. «Jeg følte bare at jeg skulle se til deg.»

Jeg fortalte ham om mine tvil angående misjon. Han bar vitnesbyrd for meg og oppmuntret meg. Deretter hjalp han meg å fylle ut misjonspapirene, som jeg tok med til biskopen neste morgen. To måneder senere mottok jeg mitt kall til Argentina Salta misjon.

Jeg vet at vennen min var et redskap i Herrens hender den kvelden, og av hele mitt hjerte vet jeg at min himmelske Fader lytter til og besvarer bønner som kommer fra et oppriktig hjerte og som gis i en ærlig hensikt. ■

Aldo Fabio Moracca, Nevada, USA

JEG KOMMER TIL Å DØ!

Som sykepleier ved en travel postoperativ avdeling fikk jeg en dag en telefon angående en pasient, som het Bill, som nettopp var blitt operert. Han skulle blitt plassert på en intensivavdeling, men ble overlatt til meg fordi det var fullt der.

Snart kom pasienten sammen med familien sin. Jeg ble lettet da jeg så at han var våken, bevisst og ikke i noen kritisk tilstand.

Etter at jeg hadde gjort de vanlige målinger og vist ham og familien rommet hans, gikk jeg ut i korridoren for å notere noe i journalen hans. I samme øyeblikk som pennen min traff papiret, hørte jeg en røst si: «Gå

tilbake til rommet hans.» Jeg sluttet å skrive og tittet bakover. Det var ingen der. Jeg tenkte jeg hadde innbilt meg å ha hørt røsten, da jeg plutselig hørte den for annen gang – enda sterkere.

Jeg løp tilbake til Bills rom og oppdaget at halsen hans hadde blitt dobbelt så stor, og han hadde problemer med å puste. Jeg trodde halspulsåren var blitt perforert og presset direkte på halsen hans med høyre hånd mens jeg med venstre hånd ringte neuroradiologen som hadde foretatt inngrepet. Kirurgen sa han ville sende et team opp for å hente Bill så raskt som mulig. «Og ta ikke bort hånden din!» sa han.

Mens jeg fortsatte å presse, så jeg en av Kirkens velkjente bøker i nærheten av Bills seng. «Er du medlem av Kirken?» spurte jeg.

Kirurgen sa han ville sende et team opp for å hente Bill så raskt som mulig. «Og ta ikke bort hånden din!» sa han.

Han forsøkte å nikke og fortalte så at han var ordinansarbeider i Atlanta Georgia tempel. Så blunket han bort en tåre og sa: «Jeg kommer til å dø!»

Jeg sa til ham at han ikke kom til å dø og erklærte bestemt: «Jeg skal gifte meg i Atlanta tempel i neste måned, og du skal være der.» Operasjonsteamet ankom så og tok Bill med seg i en fart.

I den neste månedens travelhet i forbindelse med gifteplanene glemte jeg nesten Bill. Det viste seg at han hadde reagert på medisineringsen. Men da tempelvertinnen førte meg til beseglingsrommet på bryllupsdagen, så jeg et kjent ansikt: Bills hustru, Georgia. Da jeg fortalte henne at jeg skulle bli viet, gikk hun for å finne Bill. Et øyeblikk før seremonien startet, gikk døren opp, og han kom inn. Etter uker med hodepine, kvalme og tretthet hadde Bill følt seg bra nok den dagen til å reise til templet, uten å vite at det var min bryllupsdag.

To år senere ble min mann og jeg kalt til ordinansarbeidere i Nashville Tennessee tempel. Da vi ankom templet for å bli beskikket, holdt en mann døren åpen for meg og sa: «Velkommen til Nashville tempel!» Det var bror Bill.

Vi arbeidet sammen i tre år. Bill fortalte alle at jeg hadde reddet hans liv, men jeg visste at det var Herren som hadde reddet ham. I denne prosessen hadde Han lært meg hvor viktig det er å gi akt på Åndens tilskyndelser. ■

Ramona Ross, Tennessee, USA

KANSKJE VI SKULLE BE

Våren 1975 bodde min familie og jeg i det vakre grønne landskapet i Rheinland-Pfalz-området i Vest-Tyskland. Da vi en regnfull søndag kjørte hjem fra kirken, stoppet vi for å se på en bil som hadde rullet over på siden i den våte veigrøften ved en skogkant. Inne i skogen var det allerede mørkt på grunn av det tykke overhengen som trærne og den kommende natten skapte.

Etter å ha betraktet bilvraket returnerte vi til vår egen bil og oppdaget at den satt fast i gjørmen. Jeg kunne ikke rygge, men kunne kjøre forover – inn i skogen. Vi hadde tidligere kjørt gjennom skogen og funnet ut at mange skogsveier var forbundet og ledet ut igjen til slutt, så jeg bestemte meg for å kjøre inn i mørket.

Jeg forsto snart at jeg hadde tatt feil avgjørelse. Den smale, våte veien var full av dype hjulspor i gjørmen og førte oss lenger og lenger inn i den mørke skogen. Jeg prøvde å holde farten, for jeg var redd for at hvis vi stoppet, ville vi bli sittende fast i gjørmen. Jeg så et høyt punkt like foran oss som så fast nok ut til å tåle vekten av bilen. Planen var å få bilen ut av gjørmen så jeg fikk tid til å tenke. Bilen rykket til og opp av gjørmen.

Jeg slo av motoren og klatret ut. Uten billysene på kunne jeg ikke se en ting. Jeg satte på lysene igjen, grep lommelykten, og etter å ha sett over bilen kom jeg til at det beste

Jeg satte på lysene igjen, grep lommelykten, og etter å ha sett over bilen kom jeg til at det beste måtte være å rygge inn i skogen.

måtte være å rygge inn i skogen og så ta fart ut den samme veien vi var kommet.

Jeg rygget så langt inn i skogen som mulig, ga litt gass, kom meg opp på veien og sank dypt ned i gjørmen. Nå var vi virkelig i vanskeligheter. Utenfor bilen var det totalt mørke og total stillhet. Inne i bilen satt min kone og jeg sammen med tre skrekkslagne barn.

Jeg spurte om min kone hadde noen forslag. Etter et øyeblikk sa hun: «Kanskje vi skulle be.» Barna roet seg nesten øyeblikkelig. Jeg holdt en ydmyk, men inntrengende bønn om hjelp. Mens jeg ba, kom det

tydelig til meg: «Sett på kjettingene.»

Min kjære hustru sto i 25 cm dyp gjørme i sin søndagskjole og holdt lommelykten, mens jeg rengjorde bakhjulene med bare hendene og satte på kjettingene. Med tro og tillit ba vi igjen og startet motoren. Langsomt kjørte vi gjennom gjørmen og kom endelig tilbake til fast veidekke.

I begeistringen over å være ute av gjørmen og mørket, glemte jeg nesten hvem som hadde hjulpet oss ut av skogen. Vår fem år gamle datter minnet meg på det da hun sa: «Pappa, vår himmelske Fader svarer virkelig på bønner, ikke sant?» ■

Scott Edgar, Utah, USA

Alle kjenner Bleck

Av Adam C. Olson

Kirkens tidsskrifter

For Honoura “Bleck” Bonnet, var basketball alt. Da Bleck var 15 år, var han en kommende stjerne i Fransk Polynesia – en av de beste spillerne for ett av de beste lagene i øverste divisjon for voksne i landet. Selv om kallenavnet hans var en feilstaving av det engelske ordet *black*, kunne man ikke ta feil av hans talent.

Men han ønsket mer. Han ønsket å spille som profesjonell i Europa. Og mer enn noe ønsket han å vinne en gullmedalje i South Pacific Games.

Honoura «Bleck» og Myranda Bonnet har lenge vært involvert i basketball i Tahiti.

Den eneste hindringen syntes å være Kirken.

En mann på misjon

Selv om det laget Bleck spilte for på den tiden, ble sponset av Kirken, viste Bleck liten interesse for Kirken eller profetens oppfordring om at enhver verdig ung mann som var i stand til det, skulle reise på misjon.

Han hadde allerede fortalt biskopen at han ikke ville reise på misjon. Han kunne ikke forstå hvordan han kunne bli profesjonell spiller hvis han kuttet ut to år.

Dessuten ville South Pacific Games – som avholdes hvert fjerde år – finne sted under hans misjon, og Tahiti Basketball Federation ville gjerne ha ham til å spille for det nasjonale laget. Han ville endelig få anledning til å sette sluttstrek for ordene som hans far brukte hver gang Bleck begynte å tenke for stort om seg selv: «Alle kjenner Bleck, men han har ikke gull.»

Blecks far, Jean-Baptiste, mente dette som en spøk. Men ordene plaget Bleck. De var en påminnelse om at selv om basketball-tilhengere over hele Tahiti kjente ham, hadde han ingen gullmedalje fra kampene. Hans far hadde vunnet en gullmedalje sammen med mennenes lag under de første South Pacific Games.

Blecks interesse for basketball har vært både en prøve og en velsignelse.

«Lykke kommer av å leve slik Herren vil dere skal leve.»

President Thomas S. Monson: «Forberedelse gir velsignelser», *Liahona*, mai 2010, 66.

Det var Blecks misjon å få en slutt på disse ordene. Han hadde ikke tid for noen annen misjon.

Forandret mening, forandret hjerte

Uansett hva Bleck følte for misjon, deltok han likevel i Kirkens aktiviteter. Under en dans i Kirkens regi da han var 16, tok Bleck mot til seg og bød Myranda Mariteragi opp til dans. Myranda var også god basketballspiller – med drøm om å vinne en gullmedalje. Hennes far var også med på det første medaljevinnende laget.

Sekunder etter at han hadde spurt henne, tok sangen slutt. Så de danset til neste sang, som viste seg å være kveldens siste. Da ønsket ikke Bleck at dansen skulle ta slutt.

Bleck hadde ikke planlagt å gifte seg i templet eller, for den saks skyld, å gifte seg med et medlem. Men dette begynte å forandre seg etter hvert som han ble bedre kjent med Myranda de neste to årene. Hjemme hos henne en dag ble han oppmerksom på noe hun hadde laget i Unge kvinner. Det lød: «Jeg vil gifte meg i templet.»

Blecks interesse for Myranda og hennes faste beslutning om å gifte seg i templet var nok til å få ham til å overveie sine planer på nytt. Han bestemte seg for å begynne å ta Kirken alvorlig. Hans avgjørelser førte til handlinger som lot Den hellige ånd påvirke hans liv.

Avgjørelsen

En av disse avgjørelsene var å forberede seg til å motta en patriarkalsk velsignelse da han var 18 år gammel. Da patriarken uttalte i velsignelsen at Bleck ville reise på misjon og gifte seg i templet, følte han Ånden.

«Jeg visste at det var det Gud ønsket jeg skulle gjøre,» sier han.

Selv om det så ut til at det nasjonale laget hadde sjanse til å vinne medalje, besluttet Bleck med familiens støtte at han ville sette det Gud ønsket over det han selv ønsket. Avgjørelsen var ikke lett. Presset om å spille var stort. Og han lærte snart at hans beslutning om å underkaste seg Guds vilje ville bli satt på prøve mer enn én gang.

Da han hadde vært på misjon i Tahiti i ett år, spurte basketballforbundet om han kunne returnere til laget bare for én måned for å delta i lekene.

Blecks misjonspresident, som var bekymret for hvordan dette vil påvirke Blecks evne til å komme tilbake som misjonær, følte seg inspirert til å si: «Du kan dra hvis du ønsker det, men du kan ikke komme tilbake.»

Bleck ønsket den medaljen, men han ønsket den ikke lenger mer enn noe annet. Hans misjon hadde vært fantastisk. Han var ikke villig til å gi avkall på det siste året, ikke engang for basketball.

Bleck ble værende.

Laget vant gull.

Forskjellig situasjon, samme avgjørelse

Etter at Bleck hadde fullført en hederlig misjon, giftet han seg med Myranda i Papeete Tehiti tempel, og de stiftet familie. Han begynte også igjen å spille på det nasjonale laget.

Myranda spilte «point guard» på kvinnenes nasjonale lag og forberedte seg til South Pacific Games.

Men da lekene nærmet seg, begynte paret å føle sterkt at de skulle få barn nummer to.

Det var mindre enn et år til lekene, og det ville ha vært lett å utsette barn nummer to lenge nok til at Myranda kunne spille. Kvinnenes lag hadde gode sjanser til å komme på medaljeplass.

Men paret hadde lært av erfaring at å underkaste seg Guds vilje bragte større velsignelser enn noe de kunne håpe på ved å følge sine egne ønsker. Etter inderlig studium og bønn besluttet de å sette familien først.

I 1999, da Myranda var åtte måneder på vei, vant kvinnenens lag gull.

Alle kjenner Bleck

Bleck og Myranda har spilt basketball på høyeste nivå i Fransk Polynesia det siste tiåret – og har vunnet nasjonale ligamesterskap og turneringer, og har spilt for det nasjonale laget under lekene i 2003 og 2007.

I 2011 deltok begge, men denne gangen var Bleck der som trener for mennenes lag. Mens Myranda og kvinnenens lag vant gullmedaljen, fikk mennenes lag bronse, så heller ikke denne gangen gikk Blecks drøm om gull i oppfyllelse.

Bleck undres noen ganger på hvordan hans liv kunne ha vært hvis han hadde gjort det

han selv ønsket istedenfor det Gud ønsket.

«Jeg ville sannsynligvis hatt en gullmedalje,» sier han. «Kanskje jeg ville ha spilt som profesjonell, kanskje ikke.»

Men paret angret ikke på avgjørelsene de har tatt. De vet ikke hvordan de kunne være lykkeligere.

«Jeg giftet meg i templet,» sier Bleck. «Jeg har en strålende kone, fire vakre barn, og jeg er fremdeles i Kirken. Basketball alene kunne ikke ha gitt meg noe av dette. Dette er velsignelser jeg har fått ved å sette Herren først.»

Å sette Herren først har ikke satt en stopper for farens erting, men det har gitt disse ordene ny mening. For noen år siden da forbundet overveiet å sette opp ligakampene på søndager, kom klubbformennene sammen for å drøfte det. En av dem spurte: «Har dere spurt Bleck?»

Forslaget ble nedstemt.

Fordi Bleck satte Herren først, ikke bare kjenner alle Bleck – de vet hva han tror på. ■

For Bleck og Myranda har det å lykkes i idrett kommet i annen rekke for familien.

«Hvorfor trenger jeg gå på Seminar når jeg kan studere Skriftene på egen hånd?»

Du har resten av livet til å studere Skriftene på egen hånd, så hvis Seminar er tilgjengelig, så benytt anledningen nå til å studere Skriftene sammen med utmerkede lærere og venner.

Å lære og studere med rettleiding fra en god lærer hjelper deg å få ny innsikt i skriftsteder som du kanskje ikke helt har forstått før. Læreren kan også dele med dere læresetninger fra profeter og andre ledere i Kirken som gir deg bedre forståelse av Skriftene.

Det er også ofte hyggeligere å lære sammen med klassen. Du vil få anledning til å snakke om det du oppdager mens du leser. Dine klassevenner kan ha hatt opplevelser som gjorde visse skriftsteder til deres favoritter. Å høre om deres erfaringer kan gjøre Skriftene levende for deg. Og fordi du studerer evangeliet sammen med andre, kan du glede deg over denne velsignelsen som er lovet: «Hvor to eller tre er forsamlet i mitt navn ... der vil jeg være midt iblant dem», (L&p 6:32).

Seminar gjør også ditt studium strukturert. Du blir motivert til å lese i et bestemt tempo, noe som hjelper deg å fullføre hver av Skriftens bøker. Du får anledning til å drøfte og lære utenat Kjenn Skriftene-vers. Du kan være sikker på at du får mer ut av Skriftene ved å ta Seminar enn nesten på noen annen måte på dette tidspunktet i ditt liv.

Nye venner, nye ideer

I Seminar treffer du nye venner, og dere blir knyttet til hverandre, som en familie. Du lærer mye nytt som du ikke ville vite noe om på egen hånd. Det er morsomt og svært åndelig. Det gjør at du starter dagen på riktig måte. Hvis du ikke deltar nå, så begynn, og det vil

forandre ditt liv.

Katarina B., 16 år, California, USA

Lykke

Seminar starter dagen for meg. Det gjør meg til en gladere person og mer villig til å drøfte evangeliet med andre. Vi går mer i dybden i Skriftene, så

jeg forstår mer.

Madi S., 15 år, Colorado, USA

Perfekt kombinasjon

Seminar er en oppløftende erfaring. Noen ganger er det ikke nok bare å studere på egen hånd. Personlig studium og Seminar er den perfekte kombinasjon.

Lærerne er fantastiske, og hvis du har noen spørsmål, kan lærerne og klassevennene hjelpe deg å finne svar.

Dawson D., 15 år, Idaho, USA

Større forståelse

Når jeg studerer Skriftene alene, har jeg ikke så mye moro som når jeg studerer sammen med andre. Dessuten kan andre gi oss interessante ideer når vi

studerer Skriftene sammen. Gjennom Seminar har jeg fått kjennskap til mange interessante historier, og jeg vet mer om bakgrunnen for skriftsteder, noe som gjør studiet langt mer spennende! Jeg er glad jeg bestemte meg for å delta i Seminar.

Rebecca M., 16 år, Schleswig-Holstein, Tyskland

Svarene tar sikte på å gi hjelp og perspektiv, og er ikke å betrakte som offisielle uttalelser om Kirkens lære.

Sterkere vitnesbyrd

For det første, Herren sier at der to eller tre er samlet i hans navn, der vil han være midt iblant dem (se Matteus 18:20; L&p 6:32). Å føle hans Ånd kan hjelpe oss å overveie hva han har gjort for oss. For det annet, når vi studerer Skriftene sammen med andre, forstår vi bedre det som er skrevet. Når vi lytter til hverandre, kan vi høre noe som vi selv ikke har lagt merke til, og det samme kan skje for andre når vi deler vår kunnskap med dem. For det tredje, når jeg deltar i Seminar, blir mitt vitnesbyrd styrket. Seminar er en anledning til å bære vårt vitnesbyrd og lytte til andres vitnesbyrd. Det hjelper oss å holde oss på den rette vei.

Dmitri G., 16 år, Dnipropetrovsk, Ukraina

Jeg lærer av andre

Å delta i Seminar er helt nødvendig for meg. Ikke bare underviser og forklarer min hengivne lærer sannhetene i Skriftene, men jeg lærer også så mye av det klassen drøfter. Andre elever forteller om sine erfaringer med noe de har lært, og de har hjulpet meg å få mer kunnskap om evangeliet og Frelseren og hans forsoning. Det er ikke nok å studere på egen hånd, for jeg har funnet noen av svarene på mine problemer i klasseseksjoner. Jeg kan vitne om at Seminar spiller en vesentlig rolle i å gi næring til mitt vitnesbyrd om Jesu Kristi sanne kirke.

Denzel J., 15 år, Vest-Samoa

Lys og sannhet

Når jeg deltar i Seminar, søker jeg lys og sannhet og tar på meg Guds fulle rustning (se L&p 27:15–18). Denne rustningen hjelper meg å gjenkjenne Hans røst til alle tider og på alle steder. Daglig skriftstudium styrker min tro og mitt vitnesbyrd, og hjelper meg å være sterk når jeg blir prøvet. Å delta i Seminar er en av de beste måter å finne lys og sannhet og studere Skriftene og meditere på.

Nohemi M., 17 år, Puebla, Mexico

Tre grunner

For det første, fordi jeg ønsker å reise på misjon, deltar jeg i Seminar. Misjonærer må stå tidlig opp og studere evangeliet om morgenen. Å delta i Seminar hjelper meg å legge meg til den gode vanen å stå tidlig opp. For det annet, om morgenen er hodet klart, så vi kan konsentrere oss om å lære og studere. Det er klokt å bruke dagens beste timer til å lære om Gud. For det tredje, hvis jeg studerer på

egen hånd, forstår jeg kanskje ikke så mye som min lærer gjør. Med hennes veiledning og undervisning kan jeg lære mye mer enn jeg gjør alene.

H. Chen Yuan, 16 år, T'ai-chung, Taiwan

SEMINARS VELSIGNELSER

«Jeg kjenner kraften som kommer ved samarbeid i Seminar- og Institutt-programmene. Det har beriket mitt liv, og jeg vet at det vil gjøre det samme for dere. Det vil sette et beskyttende skjold rundt dere og holde dere borte fra verdens fristelser og prøvelser. Det ligger stor velsignelse i å ha kunnskap om evangeliet. Jeg vet ikke noe bedre sted for de unge i Kirken å få en spesiell kunnskap om hellige ting enn i Institutt- og Seminar-programmene.»

Eldste L. Tom Perry i De tolv apostlers quorum: «Ta imot sannheten», Lys over Norge, jan. 1998, 63.

NESTE SPØRSMÅL

«Hvordan forklarer jeg mine venner at det er en dårlig idé å bryte kyskhetsloven?»

Send ditt svar innen 15. mai 2012, på liahona.lds.org, som e-post til liahona@ldschurch.org eller som vanlig post til:

Liahona, Questions & Answers 5/12
50 E. North Temple St., Rm. 2420
Salt Lake City, UT 84150-0024, USA

Svar kan bli redigert på grunn av lengde eller klarhet.

Følgende opplysninger og tillatelse må være vedlagt: (1) fullt navn, (2) fødselsdato, (3) menighet eller gren, (4) stav eller distrikt, (5) din skriftlige tillatelse og, hvis du er under 18 år, dine foreldres skriftlige tillatelse (e-post er i orden) til å trykke ditt svar og foto.

HVORFOR Seminar?

DELTA I SEMINAR

«Seminar vil hjelpe dere å forstå og sette deres lit til Jesu Kristi læresetninger og forsoning. Dere vil føle Herrens ånd mens dere lærer å bli glad i Skriftene. Dere vil forberede dere til templet og til misjonærtjeneste.

Ungdommer, jeg ber dere delta i Seminar. Studer Skriftene daglig. Følg nøye med på det lærerne sier. Anvend ved hjelp av bønn det du lærer.»

President Thomas S. Monson, «Participate in Seminary», seminary.lds.org.

Hva vil du si er det viktigste en elev kan få ut av Seminar og Institutt? Da en gruppe Seminar-elever stilte sjefen for Kirkens skoleverk, eldste Paul V. Johnson i De sytti, det samme spørsmålet, svarte han at det viktigste man kan oppnå er «et virkelig vitnesbyrd om at Jesus er Kristus. Å forstå at *virkelig* kunnskap er den åndelige kunnskap. Det er det som kommer fra Den hellige ånd til vår egen sjel. Det er den mest kraftfulle sannhet, det mest kraftfulle som kan være en følge av Seminar og Institutt. Det forandrer ikke bare hva du vet. Det forandrer den du er, og det forandrer hvordan du betrakter verden. Og den slags høyere utdanning bidrar til å gjøre annen utdanning fullstendig» («A Higher Education», *New Era*, apr. 2009, 15).

Eldste Johnson er én av mange generalautoriteter som har talt om de fantastiske velsignelser man mottar ved å delta i Seminar og Institutt. Så hvis du lurer på hvorfor du skulle delta i Seminar, finner du her flere gode grunner fra profeter og apostler.

LEGG ET FUNDAMENT FOR LYKKE OG FREMGANG

«Seminar-programmet vil hjelpe deg som ung mann eller kvinne til å legge grunnlaget for lykke og suksess i livet.»

Eldste Richard G. Scott i De tolv apostlers quorum: «Nå er tiden inne for en misjon!» *Liahona*, mai 2006, 88.

LÆR EVANGELIETS SANNHETER

«Jeg skulle ønske at hver eneste gutt og pike kunne ta Seminar, for det er der de lærer mange av evangeliets sannheter. Det er på Seminar mange av dem får sine idealer innprentet i sinnet med hensyn til hva de skal gjøre, og så reiser de på misjon.»

President Spencer W. Kimball (1895–1985): «Misjonærarbeidet: Vår viktigste plikt», *Lys over Norge*, febr. 1982, 49.

PRIORITÉR DET

«Studenter, hvis dere har riktige verdier, vil dere ikke nøle med å gi avkall på et valgfritt, morsomt kurs til fordel for opplæring som kan holde grunnvollen i livet deres sammen. Når dere så har meldt dere på, så vær tilstede, studer og lær. Overtal deres venner til å gjøre det samme. Dere vil aldri angre på det. Det lover jeg dere.»

President Boyd K. Packer, president for De tolv apostlers quorum: «Handlefrihet og kontroll», *Lys over Norge*, okt. 1983, 117.

INNBY VELSIGNELSER I DITT LIV

«Jeg er takknemlig for Seminar-systemet i Kirken og for Kirkens Institutt-program. Jeg vil innstendig oppfordre alle elever på videregående skole til å benytte seg av Seminar-programmet. Deres liv vil bli rikligere velsignet hvis dere gjør det.»

President Gordon B. Hinckley (1910–2008): «Excerpts from Recent Addresses of President Gordon B. Hinckley», *Ensign*, des. 1995, 67.

OPPDAG TRE TING SEMINAR KAN GJØRE

«Det er tre mektige ting Seminar kan utrette. For det første samler det ungdom som har de samme normer. De unge liker å være sammen med andre som har samme tro som dem og som elsker Skriftene. For det annet bringes de unge sammen med en lærer som har et vitnesbyrd, og de kan føle kraften i det når det bæres. For det tredje, Seminar gjør de unge interessert i Skriften.»

President Henry B. Eyring, første rådgiver i Det første presidentskap: «En diskusjon om skriftstudium», *Liahona*, juli 2005, 11.

FULLFØR SEMINAR

«Delta regelmessig i Seminar-programmet, og fullfør dette. Seminar-undervisningen er en av de betydeligste åndelige erfaringer en ung mann [og ung kvinne] kan ha.»

President Ezra Taft Benson (1899–1994): «Til ungdom av den edle fødselsrett», *Lys over Norge*, nr. 6, 1986, 41-42; «Til Kirkens unge kvinner», *Lys over Norge*, jan. 1987, 71-72.

SEMINAR i Ecuadors jungel

I en fjerntliggende jungel utgjør Seminar en enorm forskjell for disse unge.

Av Joshua J. Perkey

Kirkens tidsskrifter

Øst for Quito i Ecuador, forbi vulkanene og Andesfjellene, faller terrenget bratt ned til Amazonas-jungelen. Der finner man tette skoger, store elver, aper, tukaner og til og med rosa delfiner.

Man finner også en by som heter Puerto Francisco de Orellana. Det ligger langt unna alt annet i Ecuador. For femten år siden var det relativt få mennesker i området. Men funn av olje bragte med seg industri, folk som søkte jobb, og medlemmer av Kirken.

Seminar i en liten gren

Noen få av de unge, som Oscar R., var allerede medlemmer da grenen ble dannet, men de fleste er nye konvertitter. Og en ild brenner i deres hjerte. «Vi er sterke,» sier Oscar.

I september 2010, et år etter at grenen ble dannet, innførte den et Seminar-program. «Da vi begynte å samles for få år siden,» sier Oscar, «var det

svært få av oss. Jeg var den eneste ungdommen.

Men vi fortsatte å

vokse. Snart hadde vi 6, så 10, og nå enda flere unge.»

Fordi noen av de unge går på skolen om formiddagen og andre om ettermiddagen, organiserte de to grupper med Seminar-klasser – én om morgenen fra 8 til 9 og én om ettermiddagen fra 16:30 til 17:30.

Det er kanskje ikke svært mange unge med i programmet, men for de unge som deltar, har Seminar forandret livet deres.

Hvorfor delta?

«Seminar er en stor velsignelse for meg,» sier Luis V., en ny konvertitt. «Det forbereder meg til å bli en god misjonær. Jeg har hatt mange utfordringer og fristelser etter at jeg ble medlem av Kirken, men jeg har klart å være sterk fordi jeg vet at jeg gjør det rette.»

Det er ikke bare Luis som føler det slik. «Jeg har vært medlem av Kirken bare en kort tid,» sier Ariana J., «men jeg har deltatt i Seminar siden jeg ble døpt. Jeg liker å delta, for jeg lærer mange sannheter om Jesu Kristi evangelium som fyller meg med håp og mitt sinn med forståelse.»

Seminar styrker unge slik som disse i Ecuador, der mange av dem er nye konvertitter.

Å delta i Seminar har bidratt til å grunnfeste Ariana i evangeliet. «Det er en velsignelse for meg å ta del i disse klassene,» sier Ariana. «De styrker min ånd og hjelper meg å forberede meg slik at jeg en dag kan bli en god ektefelle, mor, leder i Kirken og kanskje heltidsmisjonær.»

Arianas bror, Gerardo, føler det

samme. «Jeg er takknemlig for at Seminar har blitt en viktig del av mitt liv,» sier han. «Det forbereder meg til å reise på misjon en dag. Der har jeg lært om frelsesplanen som Gud har forberedt for meg. Hver klasse jeg er tilstede i, gir meg håp om at jeg kan arve det celestiale rike, og gjør meg sikker på at jeg har mottatt Jesu Kristi evangelium.»

Gerardo er veldig trett i klassen noen ganger. Han må følge lillebroren sin til skolen først og deretter dra raskt hjem for å hente sin søster så de kan dra til Seminar. Men han har ikke noe imot det.

«Alt dette er så nytt for meg, men jeg er veldig lykkelig,» sier Gerardo. «Jeg vet at jeg

er på riktig vei som vil gi meg anledning til å se min himmelske Fader igjen. Den hellige ånd forsikrer meg om dette. Jeg må bare gjøre en innsats og holde ut til enden.»

Ingen grunn til å være nervøs

For Walter A. var Seminar til å begynne med litt skremmende. «Jeg var nervøs første gang jeg kom dit,» sier han. «Men da jeg kom inn i klassen, følte jeg noe spesielt fordi jeg følte den kjærlighet man føler når man studerer Skriftene. Da jeg dro derfra, følte jeg meg styrket med glede over det jeg hadde lært. En av de største velsignelser vår himmelske Fader har for de unge, er Seminar.»

«Jesu Kristi Kirke av Siste Dagers Hellige har endret mitt liv,» sier Abel A., som også forbereder seg til å reise på misjon. «Jeg lærer om profetenes læresetninger. Jeg elsker Joseph Smith. Han var tapper da han tilveiebragte gjengivelsen av den sanne kirke til tross for alle problemene dette ga ham. Jeg ønsker å være like tapper som ham.»

Mange av de unge må ofre mye for å delta i Seminar. Det er ikke alltid lett, men for de

unge i Puerto Francisco de Orellana, Ecuador, er det verdt innsatsen.

«Når jeg tenker på å strebe fremover, slik det står i Skriftene,» forklarer Abel, «tror jeg det betyr å prioritere riktig i livet. Seminar er noe av det som er viktig. Slik det har forandret mitt liv, kan det gjøre det samme for andre unge.»

Selv lengst inne i en jungel i Ecuador blomstrer Jesu Kristi Kirke og dens Seminar-program for de unge, og forandrer livet til dem som velger å la det gjøre så. ■

HVA KOMMER ETTER SEMINAR?

Fullført Seminar er ikke slutten på dine religionsstudier. Det venter deg fremdeles noe fantastisk.

Av David A. Edwards

Kirkens tidsskrifter

Seminar studerer du Skriftene og møter trolig regelmessig sammen med andre på din egen alder. Du føler deg velkommen, og du kan føle Ånden. Er det slutt på disse erfaringene når du så har fullført Seminar? Absolutt ikke.

Kirkens Institutt-program er neste skritt, og du vil bli begeistret for det. Enten du skal studere ved en høyskole eller et universitet eller ikke, kan du fortsette å lære om evangeliet, forberede deg til misjon og tempel-ekteskap, og ha opplevelser sammen med andre på din alder.

Her er noen svar på enkle spørsmål om Institutt. Du kan finne ut mer på institute.lds.org.

Hva er Institutt?

Institutt består av kurs der evangeliet studeres, inkludert kurs i Skriftene, profetenes læresetninger og forberedelse til misjon eller tempel-ekteskap. Noen steder kan man velge blant flere kurs.

Hvem kan delta?

Alle unge enslige voksne blir sterkt oppfordret til å delta i Institutt. Alle – gifte eller enslige – mellom 18 og 30 år kan delta.

FAKTA OM INSTITUTT

Antall studenter: mer enn 350 000

Antall steder der Institutt finnes: mer enn 2500

Antall tilgjengelige kurs: 15 grunnleggende kurs, pluss flere andre valgfrie kurs

Det første Institutt: Moscow, Idaho, USA (1926)

Første Institutt utenfor USA og Canada: Mexico (1959)

Formålet med Institutt: Å hjelpe unge voksne å forstå og sette sin lit til læresetningene om Jesu Kristi forsoning, kvalifisere seg til templets velsignelser og forberede seg, sin familie og andre til evig liv sammen med sin Fader i himmelen.

Hvor kan jeg finne Institutt?

Noen områder har Instituttbygninger i nærheten av høyskoler og universiteter. I andre områder blir kursene holdt i Kirkens bygninger eller andre lokaler. Ta kontakt med biskopen eller grenspresidenten for å få vite mer om Institutt-programmet i ditt område, eller se institute.lds.org for å finne Institutt nær deg.

Hvorfor skulle jeg ta Institutt-kurs?

President Thomas S. Monson har sagt: «La deltakelse i Institutt stå høyt på listen... Tenk på det. Dere vil få nye venner, dere vil føle Ånden, og deres tro vil bli styrket. Jeg lover at om dere vil delta på Institutt og studere Skriftene flittig, vil deres evne til å unngå fristelse og motta veiledning fra Den hellige ånd i alt dere gjør, vokse» (institute.lds.org, 21. apr. 2009). ■

2 Timoteus 3:16-17

Apostelen Paulus forklarte hvordan Skriftene velsigner oss.

Hele Skriften

«Når vi ønsker å tale til Gud, ber vi. Og når vi ønsker at han skal tale til oss, gransker vi Skriftene.

For hans ord blir uttalt gjennom hans profeter. Så vil han undervise oss mens vi lytter til Den hellige ånds tilskyndelser.

Hvis du ikke nylig har hørt hans røst tale til deg, skal du vende tilbake til Skriftene med nye øyne og nye ører. De er vår åndelige livline.»

Eldste Robert D. Hales i De tolv apostlers quorum: «Hellig skrift: Guds kraft til vår frelse»: *Liahona*, nov. 2006, 27.

Gode gjerninger

Hva slags gode gjerninger hjelper Skriftene deg å forberede deg til å gjøre? Her er noen av de mest opplagte. Kan du komme på flere? Skriv om dem i dagboken din.

- Være heltidsmisjonær
- Utføre kall i Kirken (f.eks. som quorums- og klassepresidentskaper)
- Undervise i evangeliet
- Bære vitnesbyrd
- Spre evangeliet
- Besvare spørsmål fra venner om Kirken

Irettesettelse

Det opprinnelige greske ordet som er brukt i Bibelen, betyr i bokstavelig forstand «å rette opp igjen». Så Skriftene hjelper deg å holde deg på veien og følge den rette og smale sti (se 2 Nephi 9:41).

16 Hele Skriften er inspirert av Gud og nyttig til lærdom, til overbevisning, til rettledning, til opptuktelse i rettferdighet, 2Pet 1:19-21. Rom 15:16.
17 for at Guds menneske kan være fullkomment, satt i stand til all god gjerning. 2:21. Heb 13:21.

Opptuktelse

Opptuktelse – å irettesette, refse, eller korrigere, vanligvis på en mild måte.

Satt i stand

Satt i stand – utrustet, forsynt.

Lære

«Sann lære som forstås, forandrer ens holdninger og adferd. Studiet av evangeliets læresetninger vil

endre adferd raskere enn et studium av adferd vil forbedre adferden.»

President Boyd K. Packer, president for De tolv apostlers quorum: «Frykt ikke», *Liahona*, mai. 2004, 79.

Redaktørens anmerkning: Denne siden er ikke ment som en altomfattende forklaring av det utvalgte skrifstedet, bare et utgangspunkt for ditt eget studium.

IKKKE KRASJ

Forhindre store problemer senere ved å løse små problemer nå.

Av Adam C. Olson
Kirkens tidsskrifter

ÅNDELIG KONTROLL

«Vi trenger å foreta regelmessig åndelig kontroll av oss selv for å avgjøre hvilke områder vi trenger å forbedre oss på.

Vanligvis legger vi merke til disse små feilene med Den hellige ånds hjelp... Vi trenger å lytte omhyggelig til det som Ånden, ledere i Kirken, våre kjære, medarbeidere og venner påpeker for oss.»

Eldste Marcos A. Aidukaitis i *De Sytti: «Honesty in the Small Things»*, *Ensign*, sept. 2003, 30.

Andrei har vært begeistret for fly helt siden han var liten. Men mens mange drømmer om å fly, er ikke Andreis hode i skyene. Hans interesse dreier seg om muttere og bolter. Denne 16-åringen fra Romania studerer til å bli flymekaniker.

I Romania kan tenåringer velge å gå på videregående skole for så å fortsette på høyskole eller yrkesskole. På grunn av Andreis begeistring for fly var det lett for ham å bestemme seg for å ta en yrkesskole for fremtidige flymekanikere.

Flymekanikere reparerer ikke bare fly som er i ustand. Noe av det viktigste de gjør, er å inspiserer og vedlikeholde flyene så de ikke bryter sammen. De inspiserer regelmessig alt på et fly, fra propeller til understell og alle deler imellom.

«Det kan være vanskelig å finne det ørlille problemet som kan få et fly til å krasje,» sier Andrei. «Men å finne det er lettere enn å prøve å sette hele flyet sammen igjen.»

Det er viktig å følge en plan for regelmessig vedlikehold og aldri unnlate å følge den – både for fly og Kirkens medlemmer – for å identifisere og korrigere problemer før de

blir enten mekanisk eller åndelig livstruende.

Åndelig vedlikehold

Andrei bor i Bukaresti, en by med nesten to millioner innbyggere. Men Kirken er relativt ung i Romania, og det er bare nok medlemmer i Bukaresti til to grener. Andrei og hans familie bor langt unna andre medlemmer av grenen. Andrei føler verdens tiltrekningskraft rundt seg på skolen og blant vennene. Han vet hvor lett det ville være å krasje – åndelig talt – hvis han ikke foretar regelmessig vedlikehold.

Livet kan være hektisk. I tillegg til den tid Andrei bruker på skolearbeid, fotball og datamaskin, finner han tid til å be, faste, studere Skriftene og utføre sine ansvarsoppgaver som prest. Han forsikrer seg også om at han «går» på Seminar, noe han gjør på Internett på grunn av avstanden.

Disse tingene er en del av det regulære åndelige vedlikehold som bidrar til å identifisere og korrigere svakheter før de fører til et livstruende åndelig krasj.

«Det er noe man bare må gjøre regelmessig – og la det bli en vane,» sier han. «Man kan ikke la livet overta.»

Åndelige krasj

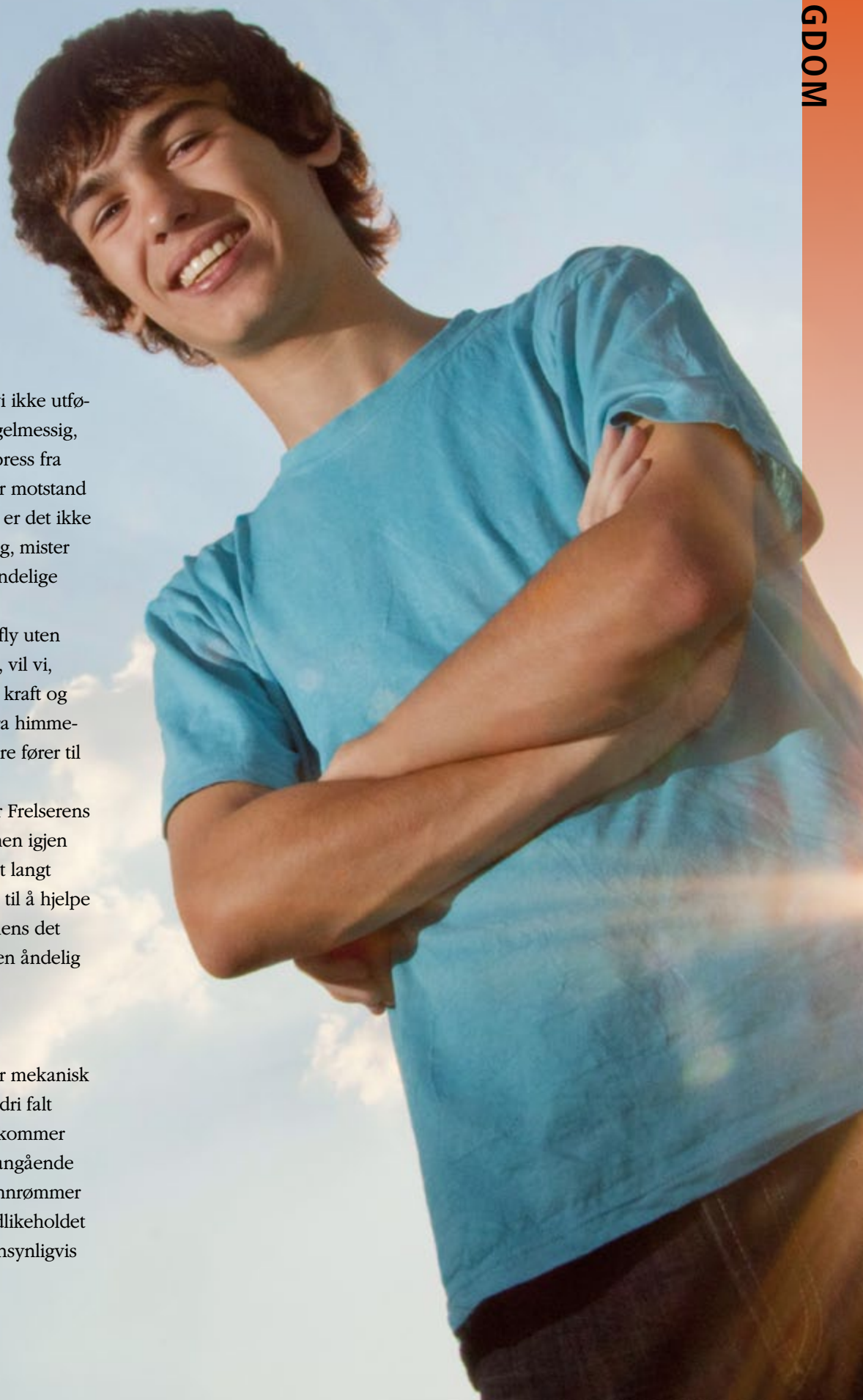
Andrei har lært at hvis vi ikke utfører åndelig vedlikehold regelmessig, kan krefter som stress og press fra jevnaldrende overvinne vår motstand mot fristelse. Når det skjer, er det ikke lenge før vi går i feil retning, mister kontrollen og til slutt vår åndelige kraft.

På samme måte som et fly uten motorkraft vil miste høyde, vil vi, når vi synder, tape åndelig kraft og høyde, og distansere oss fra himmelen, noe som før eller senere fører til åndelig krasj.

Selv om det er mulig for Frelserens forsoning å sette oss sammen igjen etter at vi har krasjet, er det langt bedre å stole på hans kraft til å hjelpe oss å rette på problemet mens det er lite – før det forårsaker en åndelig katastrofe.

Faren ved å hoppe over

Tanken på å hoppe over mekanisk vedlikehold av et fly har aldri falt Andrei inn. Å hoppe over kommer ikke på tale. «Det er lover angående dette,» sier han. Men han innrømmer at hvis han *hoppet over* vedlikeholdet – bare én gang – «ville sannsynligvis ikke noe skje».

Kanskje det største problemet med å hoppe over ikke er at flyet straks vil krasje, men at det ikke gjør det. «Hvis det ikke skjer noe farlig når jeg hopper over i dag, vil jeg lettere bli fristet til å hoppe over i morgen,» sier han.

Når vedlikeholdet regelmessig blir hoppet over, vil kreftene og belastningen som flyet – eller vi – utsettes for, gjøre at noe går galt før eller senere. «Til slutt vil vi krasje,» sier han.

Derfor har Gud også gitt oss lover om regelmessig åndelig vedlikehold.

«Dere skal komme sammen [i kirken] ofte» (3 Nephi 18:22; uthevelse tilføyd). Be *alltid* (se 3 Nephi 18:19). Gransk Skriftene *flittig* (se 3 Nephi 23:1-5). «La *alltid* dine tanker være prydet med dyd» (L&P 121:45; uthevelse tilføyd). Besøk templet *regelmessig*.¹

Å holde disse lovene og utføre regelmessig vedlikehold vil gjøre at vi flyr riktig.

«Et fly er bygd for å lette fra bakken, for å forlate verden,» sier Andrei. «Det er det vår himmelske Fader ønsker for oss. Med regelmessig vedlikehold vil vi trygt komme dit vi ønsker – tilbake til himmelen.» ■

NOTE

1. Se Thomas S. Monson: «Det hellige tempel – et fyrtårn for verden» *Liahona*, mai 2011, 92.

«Ransak dere selv om dere er i troen» (2 Korinterbrev 13:5).

OPPFØLGINGSLISTE FOR ÅNDELIG VEDLIKEHOLD

Flymekanikere har ofte en kontrolliste over ting de må inspisere regelmessig. Kirkens ledere har foreslått at vi foretar vår egen regelmessige åndelige kontroll.¹ Her er noen spørsmål som kan hjelpe deg å undersøke din åndelige helse fra tid til annen. Hvis du har bekymringer knyttet til noen av svarene dine, kan du snakke med foreldrene dine eller biskopen eller grenspresidenten.

- Ber jeg regelmessig og oppriktig?
- Nyter jeg Guds ord i Skriftene og levende profeters læresetninger?
- Helligholder jeg sabbatsdagen og er regelmessig tilstede på Kirkens møter?
- FASTER jeg og betaler jeg villig tiende og offergaver?
- Er jeg villig til å tilgi andre?
- Finner jeg regelmessig måter å tjene andre på?
- Husker jeg bestandig Frelseren, og følger jeg hans eksempel?
- Er mine tanker rene og mitt språk rent?
- Er jeg ærlig i alle ting?
- Holder jeg Visdomsordet?

NOTE

1. Se Joseph B. Wirthlin: «Tro til den pakt», *Lys over Norge*, juli 1997, 16.

KOM I GANG MED SKRIFTENE

La Seminar forvandle deg.

(Se 1 Nephi 19:23.)

Pratestund

«Jeg vil hedre mine foreldre og gjøre min del for å styrke min familie» (Mine evangeliennormer).

Av Hilary Watkins Lemon

Basert på en sann historie

«**H**ei, alle sammen. La oss ha pratestund,» ropte mor.

Josie hadde gledet seg hele dagen til pratestunden. Hver kveld kom Josie og hennes to små brødre, Ben og Wes, sammen med mor og far i dagligstuen for å snakke om hva de opplevde hver dag.

I kveld hadde far sagt at han ville hjelpe Josie å øve på det hun skulle lese opp under morgenenes kunngjøringer. Å lese morgenenes kunngjøringer var et spesielt ærefullt oppdrag på Josies skole. I morgen ville Josie spille litt av favorittsangen sin over skolens høytaler og bruke mikrofonen til å kunngjøre dagens aktiviteter og lunsjmeny.

Josie løp inn i stuen og var ivrig etter å øve seg på å lese fra manuset.

«Der er vår berømte hallodame!» sa far da Josie hoppet opp i sofaen ved siden av ham. «Hva føler du med tanke på morgendagen?»

«Jeg gleder meg, men er litt nervøs. Jeg er redd jeg skal si noe galt foran hele skolen,» sa Josie.

«Det er derfor vi skal øve,» sa far. «Sett i gang og les gjennom teksten, så vil jeg lytte og si om det er noe du kan gjøre bedre.»

«Takk, far,» sa Josie.

Hun og far gjennomgikk teksten så mange ganger at Josie kom ut av tellingen. Deretter reiste Josie seg og leste fra teksten en siste gang for familien. Mor og far ropte hurra. Ben ga henne en «high five», og Wes smilte og klappet i hendene.

Josie var glad og trygg da hun gikk til sengs.

Neste dag gikk alt som smurt. Selv om Josie var nervøs, smilte hun da hun hørte sangen sin spilt på skolens høytaler. Hun var glad hun hadde øvd sammen med far på det hun skulle lese, og hun leste langsomt og klart uten noen feil.

«Du gjorde det glimrende,» sa fru Blake, rektors assistent.

Etter skoletid sto Josie og ventet på bussen. En eldre gutt snudde seg rundt og spurte: «Var det du som leste kunngjøringene i dag?»

Josie smilte. «Ja,» sa hun.

«Hvorfor valgte du den sangen?» spurte gutten. «Det var en dum sang. Du ødela jo dagens kunngjøringer.» Så brukte han et stygt navn på henne

og lo sammen med vennene sine.

Josie satt alene på det forreste sete i bussen. Hun følte seg kvalm.

Da Josie kom hjem, så hun at mor lekte med Wes.

«Mor, jeg vet at det ikke er pratestund ennå, men jeg lurer på om vi likevel kan snakke litt sammen nå,» sa Josie.

«Selvfølgelig, Josie,» sa mor. «Hva har hendt? Gikk noe galt med kunngjøringene i morges?»

«Nei,» sa Josie. «Alt gikk helt fint. Jeg syntes i hvert fall det, helt til en gutt sa til meg at jeg hadde valgt en dum sang. Han brukte et virkelig stygt navn på meg også.»

Mor klappet på gulvet ved siden av seg. Josie gikk dit og satte seg

ned. Mor ga henne en god klem. Josie og mor snakket om alt som hadde hendt den dagen, også om fru Blakes ros.

«Jeg er lei for at den gutten og vennene hans var slemme mot deg,» sa mor. «Men det høres ut som de andre som du respekterer, som fru Blake, var svært fornøyd med deg da du leste kunngjøringene. Far og jeg er så stolte av deg. Du arbeidet veldig hardt, og det lønte seg!»

Josie ga mor en klem igjen. «Takk, mor,» sa Josie. «Jeg føler meg mye bedre.» Josie var glad for at det kunne være pratetid når som helst. ■

Ingenting er viktigere for forholdet mellom familiemedlemmer enn åpen, ærlig kommunikasjon.»

Eldste M. Russell Ballard i De tolv apostlers quorum: «Som en uslokkelig flamme», *Liahona*, juli 1999, 103.

SNAKK SAMMEN

Her er noen forslag til hvordan dere kan ha deres egen familiens «pratestund»:

- Be foreldrene dine sette av noen minutter hver dag til at familien kan snakke sammen. Det kan være under et måltid eller på et bestemt tidspunkt på dagen.
- Se til at alle snakker og lytter etter tur. Få med alle!
- Respekter familiemedlemmenes meninger. Se til at alle føler at det han eller hun sier er viktig.

SAMTALELEKER

Trenger dere noen ideer til pratestund? Prøv disse lekene:

Bønnepose: Hvis familien din er stor eller har vanskelig for å snakke etter tur, kan dere bruke en bønnepose for å vise hvem sin tur det er til å snakke. Når personen med bønneposen har sagt det han eller hun ville si, kaster vedkommende bønneposen til et annet familiemedlem som får tur til å snakke.

Intervjuer: Del dere i grupper på to, og etter tur later dere som dere er en som intervjuer. Tenk ut noen spørsmål du kan stille din partner, og still ham eller henne spørsmålene. Dere kan også bruke en virkelig mikrofon eller lydopptaker til intervjuene.

Hva ville du gjøre? Etter tur stiller dere familien forskjellige spørsmål som begynner med «Hva ville du gjøre ... ?» Noen eksempler er «Hva ville du gjøre hvis du går deg bort?» og «Hva ville du gjøre hvis du kunne reise hvor som helst i verden?»

HJELP TIL FORELDRE: TID TIL ÉN OM GANGEN

Så morsomt det enn er å snakke sammen som familie, er det også viktig at foreldre og barn tilbringer tid sammen på tomannshånd. Benytt øyeblikk gjennom dagen til å snakke med barna hver for seg. Be ett barn om gangen hjelpe deg med en oppgave i huset, gå ærend sammen med deg eller prate med deg noen minutter på rommet deres. Bare noen korte stunder kan føre til meningsfulle samtaler.

Han brøt DØDENS BÅND

Av eldste Patrick Kearon
i De sytti

«Slik får de evig liv gjennom Kristus, som har brutt dødens bånd. (Mosiah 15:23).

En kveld da våre barn var yngre, leste familien sammen i Skriftene. Vi leste om Frelseren og snakket om at han aldri gjorde noe galt.

Senere den kvelden la min hustru vår tre år gamle datter, Susie, til sengs. Susie så opp på sin mor og sa: «Mamma, Jesus gjorde noe galt.»

«Hva mener du?» spurte moren.

«Han brøt noe,» sa Susie.

Litt forvirret spurte mor: «Hva brøt Han?»

«Jesus brøt dødens bånd,» svarte Susie.

Min hustru husket at hun og Susie hadde sunget Primær-sangen «På en herlig vårdag» mange ganger, og Susie hadde lært ordene «På en herlig vårdag dødens bånd ble brutt. Da oppsto Jesus, Frelseren, og kom fra graven ut».¹ Susies mor forklarte

at å bryte dødens bånd betyr at Jesus oppsto slik at vi alle kan leve igjen etter at vi dør.

Denne samtalen har gitt min hustru og meg mange anledninger til å lære våre døtre, Lizzie, Susie og Emma, hva forsoningen virkelig betyr for oss alle. Susie hadde rett: Jesus brøt virkelig dødens bånd. Men det var ikke et feilgrep. Det var den største gave Han kunne gi oss! Se Lære og pakter 14:7.)

Frelseren døde og oppsto for at vi kan leve igjen sammen med vår himmelske Fader og våre familier i samsvar med vår rettferdighet. Hvis vi er verdige, kan vi en dag bli vel-signet med udødelighet og evig liv. Jeg er takknemlig for at Jesus brøt noe – dødens bånd! ■

NOTE

1. «På en herlig vårdag», *Barnas sangbok*, 57.

Dere kan bruke denne leksjonen og aktiviteten til å lære mer om denne månedens Primær-tema.

JESUS KRISTUS

lærer meg å velge det rette

For Tanner ville ikke påsken bli det samme dette året. Hans bestefar var død, og Tanner var lei seg fordi han aldri kunne oppleve denne spesielle tiden sammen med ham igjen.

Men i Primær ble Tanner minnet om at vi feirer påske fordi Jesus lever! Da Han oppsto, ble hans

ånd for evig gjenforenet med hans legeme og skulle aldri oppleve døden igjen. Tanner lærte at fordi Jesus oppsto, skulle alle oppstå en dag, også hans bestefar!

En påskesang gjorde Tanner veldig glad da han sang: «Jesus har oppstått, Jesus, vår venn. Fryd i hvert hjerte,

han lever igjen.»¹ Tanner ønsker å fortelle denne gode nyheten til alle. Han planla at han før påske skulle legge små buketter med vårblomster med skriftsteder om Jesu oppstandelse utenfor naboenes inngangsdører. Han så for seg smilene deres når de fant gaven hans påskemorgen. ■

NOTE

1. «Jesus har oppstått», *Barnas sangbok*, 44.

Sanger og skriftsteder

- Johannes 13:15
- Valgfri sang om Jesus Kristus
- Foreslåtte sanger fra *Barnas sangbok*: «Jesus har oppstått» (44), «Sto Jesus opp til liv igjen?» (45), «Han døde for å gi oss liv» (*Liahona*, apr. 2005, B13), «Påskens hosianna» (*Liahona*, apr. 2003, Barnas venn, 8-9)

VDR-aktivitet Hvor i verden?

Etter at Jesus Kristus var oppstått, besøkte han folk ikke bare i Jerusalem-området, men også de rettferdige i Amerika. Som familie trekker dere en linje fra hvert bilde til det landet (Jerusalem eller Amerika) der det hendte. Etter tur leser dere skriftstedene for å lære mer om hva som skildres på bildene.

J e r u s a l e m

Jesus velsigner barna
3. Nephi 17:11-25

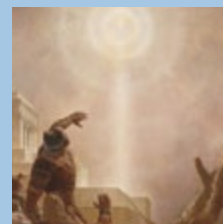
Jesus viser seg for
Maria Magdalena
Johannes 20:14-18

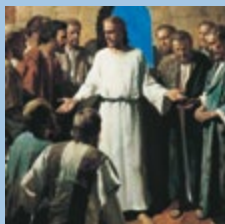
Jesus underviser i
Amerika
3 Nephi 11:8-11

Jesus farer opp til himmelen
Apostlenes gjerninger 1:9-11

Jesus viser seg for de
rettferdige menneskene
3 Nephi 11:1-8

Jesus viser sine sår for
sine apostler
Lukas 24:36-40

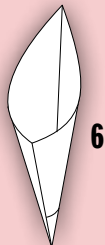
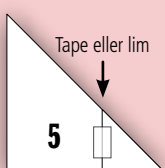
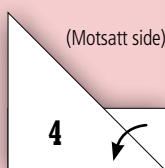
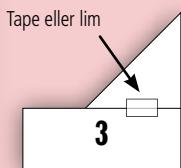
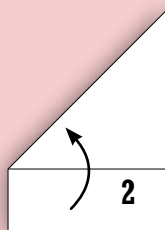
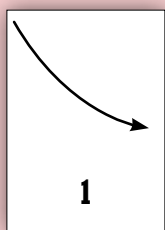
Jesus ber om å få se
nephittenes opptegnelser
3 Nephi 23:7-13

Jesus viser seg for sine
apostler
Matteus 28:16-20

For deg

I likhet med Tanner kan du lage din egen påskebukett. Bruk et rektangulært hvitt eller kulørt papirark, og følg trinnene nedenfor. Fyll «kremmerhuset» med små blomster eller godsaker for å overraske en venn eller et familiemedlem!

A m e r i k a

Jeg prøver å ligne Jesus

Forenklet

Hengivent ♩ = 104–116

Tekst og melodi: Janice Kapp Perry

1. Jeg prø - ver å lig - ne Je - sus; jeg vand - rer
(2. Jeg) prø - ver å els - ke and - re; jeg læ - rer å

på hans sti. Jeg prø - ver å le - ve
tje - ne min venn. Jeg ven - ter på gle - des -

slik som ham, og god og kjær - lig bli. I -
da - gen da Je - sus skal kom - me i - gjen. Jeg

© 1980 Janice Kapp Perry. Sangen kan kopieres til leilighetsvis, ikke-kommersiell bruk i hjem eller kirke. Denne notisen må komme med på alle kopier.

blant blir jeg fris - tet og gjør no - e galt, men jeg prø - ver å
 prø - ver å hus - ke hva Je - sus har sagt, og som Ån - den

gjø - re slik som Ån - den har be - falt. Det er: "Elsk din nes - te som
 dypt i mitt hjer - te har lagt. Det er:

Gud els - ker deg. Vær venn - lig og kjær - lig mot al - le på din

vei. Vær mild og barm - hjer - tig mot li - ten og stor. Da

ly - der du Her - rens ord." _____ 2. Jeg ord." _____

Søstre i navn og tro

Av Heather Wrigley

Kirkens tidsskrifter

Maria og Diana D. er ikke bare søstre. Det er også bestevenner. Diana er 10 år gammel, og Maria fylte 12 sist august. De bor i Romania, der det er omkring 3000 medlemmer av Kirken. De bevarer sterk tro på Jesus Kristus ved å gå i kirken, lese Skriftene og be.

«I kirken har jeg lært å tro på Gud,» sier Maria. En dag hadde hun en prøve og ba til vår himmelske Fader i Jesu Kristi navn om hjelp. Da hun fikk en god karakter, følte hun at vår himmelske Fader hadde hjulpet henne.

Diana sier at Mormons bok hjelper henne å ha tro. «Hver dag jeg leser i Mormons bok, har jeg en god dag,» sier hun. Hennes yndlingshistorie i Skriftene er historien om Joseph Smith. «Han ba, og Gud og Jesus Kristus hjalp ham,» sier hun. ■

SJOKOLADE

Begge søstrenes yndlingsdessert er sjokolade: Maria liker «brownies», og Diana liker sjokoladecake.

FAVORITTSANG

Både Maria og Diana spiller piano. Marias favorittsang er «Elsk du din neste». Den handler om Jesu bud om å elske andre. Diana kan nesten spille den feilfritt, men slutten er vanskeligst, sier hun.

JEG SER VÅR HERRES TEMPEL

Både Maria og Diana ønsker å gifte seg i templet en dag. De bor i Kiev Ukraina tempeldistrikt.

Når Diana blir eldre, vil hun reise til Kiev Ukraina tempel for å utføre dåp for de døde. Maria er nå gammel nok til å reise. Det er ca. 80 mil til templet.

FAMILIEN FØRST

Maria og Diana er glad i sine foreldre. «Mor får oss til å føle oss bedre når vi er syke,» sier Maria. «Far tar oss til skolen,» sier Diana.

SALMER

Dianas yndlingspsalm er «Langt, langt herfra», som handler om da Jesus Kristus ble født. Medlemmene i Romania bruker Kirkens grønne salmebok. «Imnuri» betyr «salmer» på rumensk.

Hva kan jeg gjøre for å følge min HIMMELSKE FADERS plan for meg?

Eldste Richard G. Scott i De tolv apostlers quorum deler med oss noen av sine tanker om dette emnet.

Lær om den store plan for lykke ved å studere Skriftene.

Lytt til nåværende og tidligere profeters røst.

Adlyd følelsene i ditt indre som kommer som tilskyndelser fra Den hellige ånd.

Når det behøves, søk råd og veiledning fra dine foreldre og dine prestedømsledere.

Fra «Gleden ved å følge den store plan for lykke», Lys over Norge, jan. 1997, 70.

MINE EVANGELIENORMER

Jeg vil følge min himmelske Faders plan for meg.

Jeg vil huske min dåpspakt og lytte til Den hellige ånd.

Jeg vil velge det rette.

Jeg vet at jeg kan omvende meg når jeg gjør en feil.

Jeg vil være ærlig overfor min himmelske Fader, andre og meg selv.

Jeg vil bruke min himmelske Faders og Jesu Kristi navn ærbødig.

Jeg vil ikke banne eller bruke stygge ord.

Jeg vil gjøre slike ting på sabbaten som vil hjelpe meg til å føle meg nær min himmelske Fader og Jesus Kristus.

Jeg vil hedre mine foreldre og gjøre min del for å styrke min familie.

Jeg vil holde mitt sinn og legeme hellig og rent, og jeg vil ikke innta noe som er skadelig for meg.

Jeg vil kle meg sømmelig for å vise respekt for min himmelske Fader og meg selv.

Jeg vil bare lese og se på ting som min himmelske Fader finner behag i.

Jeg vil bare lytte til musikk som min himmelske Fader finner behag i.

Jeg vil søke gode venner og behandle andre vennlig.

Jeg vil leve slik nå at jeg kan være verdig til å reise til templet og gjøre min del for å få en evig familie.

JEG ER ET GUDS BARN

*Jeg vet at min himmelske Fader elsker meg, og jeg elsker ham.
Jeg kan be til min himmelske Fader når som helst og hvor som helst.
Jeg prøver å minnes Jesus Kristus og følge ham.*

Oppdag påskens glede

Basert på en sann historie

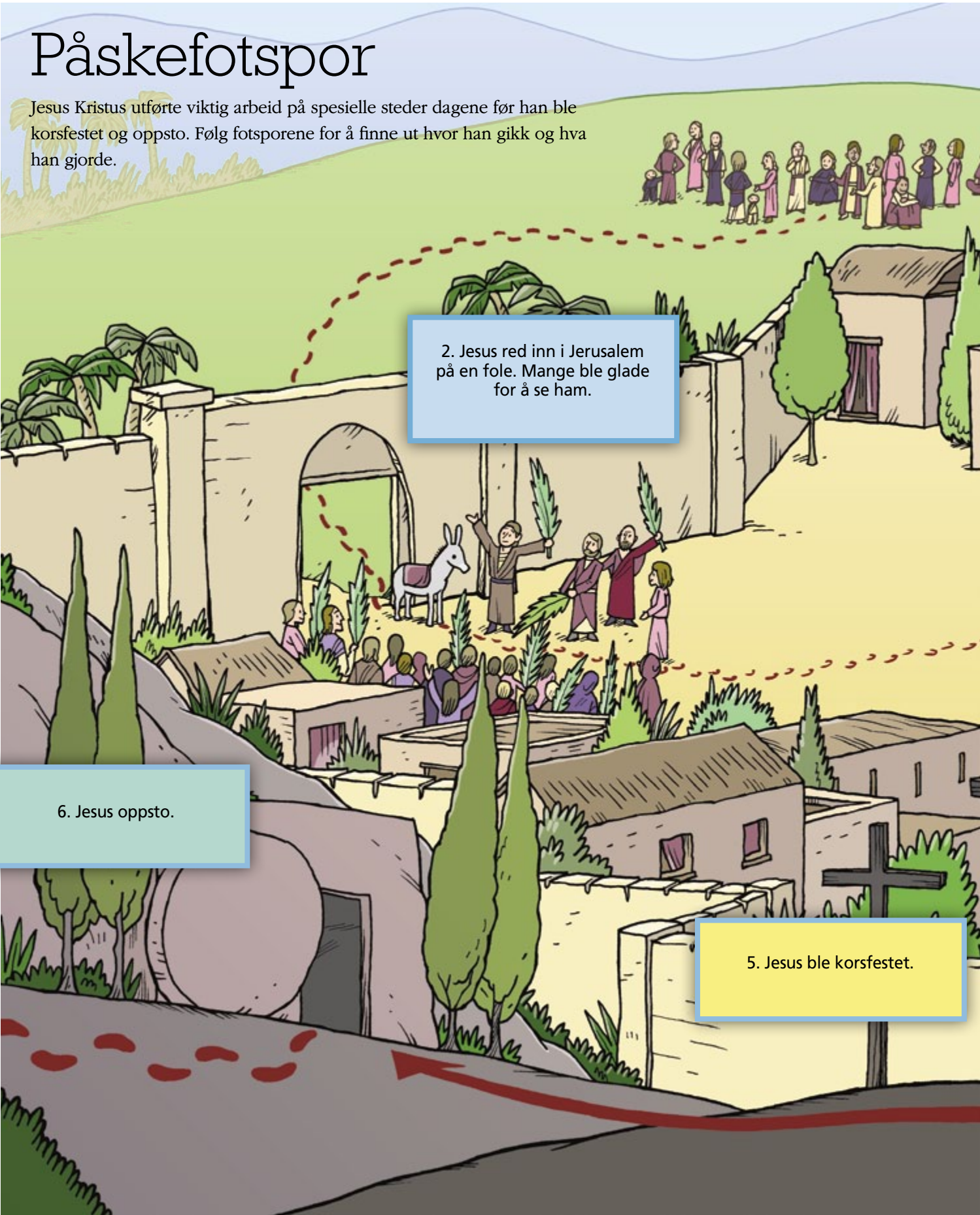

Påskefotspor

Jesus Kristus utførte viktig arbeid på spesielle steder dagene før han ble korsfestet og oppsto. Følg fotsporene for å finne ut hvor han gikk og hva han gjorde.

2. Jesus red inn i Jerusalem på en fole. Mange ble glade for å se ham.

6. Jesus oppsto.

5. Jesus ble korsfestet.

1. Jesus underviste folk på en høyde som het Oljeberget.

3. Jesus helbredet syke ved templet.

4. I Getsemane hage ba Jesus til vår himmelske Fader og led for våre synder.

Verdensomspennende opplæring for ledere viser veien til virkelig vekst

Av Heather Whittle Wrigley

Kirkerelaterte nyheter og begivenheter

Kirkens ledere forklarte betydningen av “virkelig vekst” og hvordan den kan oppnås på det verdensomspennende opplæringsmøtet for ledere 11. februar 2012.

President Dieter F. Uchtdorf, annenrådgiver i Det første presidentskap, og medlemmer av De tolv apostlers quorum, De syttis presidentskap og presidentskapene for Kirkens hjelpeorganisasjoner deltok i undervisningen av Kirkens ledere over hele verden.

“I Kirken kan *vekst* defineres som ‘nye medlemmer.’ ... *Virkelig vekst* defineres imidlertid som ‘vekst i antall aktive medlemmer,’” forklarte president Uchtdorf.

Eldste M. Russell Ballard i De tolv apostlers quorum tilføyde: “Vekst finner sted når personlig, livsvarig omvendelse til evangeliet fører til at hver enkelt og hver familie blir mer trofast.”

Denne økte trofastheten innbefatter ting som ikke er så lette å måle, som for eksempel daglig bønn, skriftstudium, familiens hjemmeaften, kjærlighet i hjemmet og personlige erfaringer med forsoningen, sa president Uchtdorf.

“Altfor ofte forvanser vi Jesu Kristi evangeliums skjønnhet og enkelhet med endeløse lister over detaljerte forventninger,” sa han. “Men når vi fokuserer på evangeliets ‘hvorfor’, blir mye av forvirringen borte.”

Mye av sendingen fokuserte på sentrale læresetninger og prinsipper som gir svar på “hvorfor”-spørsmål.

“De riktige ‘hvorfor’-spørsmålene vil lede oss til de riktige ‘hvem’-, ‘hva’-, ‘når’-, ‘hvor’- og ‘hvor-dan’-avgjørelsene,” sa president Uchtdorf.

Ekteskap og familie i planen

“Kirken består av familier,” sa president Boyd K. Packer, president for De tolv apostlers quorum. “Menigheter og staver er av underordnet betydning. Når vi snakker om familier, da ser vi den virkelige veksten i Kirken.”

Han sa at enhver ektemann og far skulle være en prestedømsbærer i sitt hjem og presidere over sin familie i rettferdighet. Likeledes, sa han, skulle prestedømsledere lede på verdig vis. Selv om det er forskjellige embeder i prestedømmet, har enhver verdig prestedømsbærer like mye prestedømme som noen annen (se L&P 1:20).

Eldste Russell M. Nelson i De tolv apostlers quorum understreket at mann og hustru, far og mor, må bygge et forhold på kjærlighet, omvendelse og bønn for å lykkes med å styrke og beskytte familien, som “står sentralt i Skaperens plan for hans barns evige fremtid” (“Familien – En erklæring til verden”, *Liahona* og *Ensign*, nov. 2010, 129).

“Tre ganger i hellig skrift finner vi formaningen om at hele jorden ville bli lagt fullstendig øde ved Herrens komme dersom visse forutsetninger ikke var på plass,” sa han. “I hvert tilfelle gjelder denne formaningen den menneskelige families tilstand uten templets beseglingsordinanser. Uten disse opphøyelsens ordinanser ville ikke Guds herlighet bli realisert.”

Å nå dette endelige mål – evig liv og opphøyelse for alle Guds barn – fordrer at virkelig vekst finner sted i våre hjem, i menigheter og grener og over hele Kirken.

Anvendelse av evangeliet

Virkelig vekst og forandring kommer av å anvende evangeliet i hverdagen. Under en diskusjon med spørsmål og svar forklarte eldste L. Tom Perry og eldste D. Todd Christofferson i De tolv apostlers quorum at den viktigste anvendelse av evangeliet er inngåelse og overholdelse av tempelpakter. Lydighet mot pakter, sa eldste Christofferson, kan forandre det naturlige menneske til en hellig med tiden.

Å strekke seg ut til andre er et annet viktig aspekt ved anvendelse av evangeliet. Medlemmene er ansvarlige både hver for seg og som kirke, for å strekke seg ut for å redde andre i timelig og åndelig nød, sa lederne.

Vi skulle ikke nøle med å samarbeide med andre trossamfunn og tjenesteorienterte organisasjoner om å hjelpe de fattige og trengende, sa eldste Christofferson. Prestedømsledere skulle lede an i denne innsatsen, men medlemmer og misjonærer skulle også bidra og støtte dette arbeidet.

En paneldiskusjon la vekt på å hjelpe familier, styrke bærere av Det melkisedekske prestedømme og hjelpe ungdommer å utvikle tro og vitnesbyrd. Eldste Ballard og eldste Neil L. Andersen i De tolv apostlers quorum deltok, sammen med eldste Ronald A. Rasband i De syttis presidentskap, Elaine S. Dalton, Unge

Eldste M. Russell Ballard i De tolv apostlers quorum taler under en paneldiskusjon på det verdensomspennende opplæringsmøtet for ledere i februar 2012.

Under det verdensomspennende opplæringsmøtet for ledere i februar, sa president Dieter F. Uchtdorf, annenrådgiver i Det første presidentskap: "Det første vi må gjøre, er å forstå. Det andre er å omsette vår forståelse i handling... Det hjelper lite å høre Guds ord hvis vi ikke omsetter det vi hører i praksis."

Han oppfordret Kirkens ledere til å gjøre tre ting etter opplæringsssendingen og så lenge de virker i sine kall, for å få mest mulig ut av undervisningen fra Kirkens ledere:

1. Både hver for dere og som råd, skulle dere be og overveie den undervisning dere har fått, og finne ut "hvorfor" dere utfører deres tjeneste.
2. Når dere har grunnet og drøftet, skulle dere bestemme dere for noen konkrete tiltak dere vil gjennomføre. Tiltakene skulle være tilpasset omstendigheter og behov for organisasjonen, menigheten, staven, familien eller enkeltpersonen.
3. Når dere har tatt disse beslutningene, følger dere dem opp innenfor rammen av deres ansvar og kall på hvert av deres rådsmøter.

kvinnens generalpresident, og Rosemary M. Wixom, Primærs generalpresident.

Eldste Rasband sa at enhver leder må engasjere seg i å bringe medlemmer tilbake til full aktivitet, og eldste Andersen understreket at ungdommer må være mer engasjert i å reaktivisere og styrke andre ungdommer.

Hvordan oppnå virkelig vekst

Virkelig vekst kommer av å anvende evangeliets prinsipper i hverdagen, understreket president Uchtdorf.

“Når dere tenker på disse tingene, skulle dere finne ut ‘hvorfør’ dere utfører deres tjeneste og det påfølgende ‘derfor hva’ i deres ansvar som enkeltpersoner og som råd,” sa han.

Lær mer

Du kan se på, lytte til, skrive ut og laste ned materiale fra sendingen på en rekke språk ved å gå inn på lds.org/study/other-addresses og klikke på **Worldwide Leadership Training**. ■

Anmodning om artikler

Liahona er interessert i å lese om dine juletradisjoner:

- Hvordan feirer familien din jul?
- Hvilke tradisjoner er vanlige i din kultur?
- Hvilke tradisjoner har du skapt for at du og din familie skal komme nærmere Frelseren?
- Hvilke minneverdige juleopplevelser – særlig de som har med tradisjoner å gjøre – kan du dele med oss?

Vennligst send dine minner og ideer til *Liahona* innen 1. juni 2012, på liahona@ldschurch.org. ■

BibleVideos.LDS.org er en gave til verden

Under Det første presidentskaps juleandakt i 2011 presenterte Kirkens ledere nettstedet “The Life of Jesus Christ Bible Videos” – en “gave” til verden.

BibleVideos.lds.org er et forråd av produserte kortfilmer som skildrer scener fra Kristi liv, fra engelen som varslert Kristi fødsel, til Frelserens oppstandelse.

President Henry B. Eyring, førsterådgiver i Det første presidentskap, bekjentgjorde nettstedet under andakten.

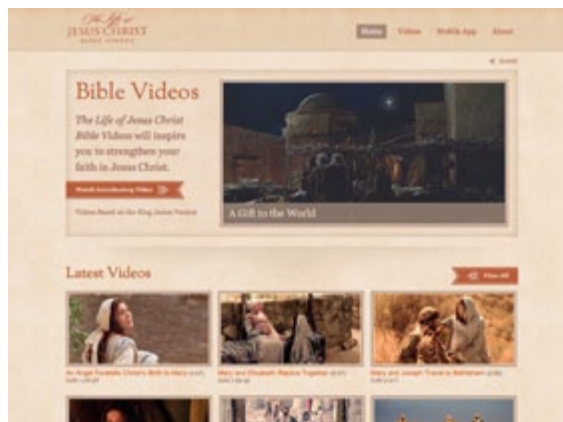
“I likhet med skriftstedene som disse korte filmene trofast følger, kan de synes stillferdige,” sa han. “Deres tro og Den hellige ånd vil skape den stemning som disse skjellsettende

begivenhetene fortjener.”

Materiale til filmene blir hentet fra opptak som gjøres ved Kirkens nye filmstudio i Goshen, Utah, hvor innspillingen av New Testament Scripture Library Project begynte i august 2011.

Prosjektet vil bestå av over 100 vignetter om Kristi liv, hentet direkte fra teksten i Kong Jakobs versjon av Bibelen.

Nettstedet har en mobilvennlig design og er tilgjengelig på engelsk (BibleVideos.lds.org), spansk (videodelabiblia.org) og portugisisk (videodabiblia.org). En gratis app til iPad er også tilgjengelig, som gjør det mulig å oppleve bibelhistorier på en ny måte ved bilder, lyd og berøring. ■

Til slutt vil nesten 100 filmer med skildring av scener fra Kristi liv i Det nye testamente, være tilgjengelig på nettstedet The Life of Jesus Christ Bible Videos.

Eldste Christofferson og eldste Jensen underviser medlemmer i Argentina

Lørdag 12. november 2011 talte Eldste D. Todd Christofferson i De tolv apostlers quorum og eldste Jay E. Jensen i De syttis presidentskap til ungdom, unge voksne, prestedømsledere, misjonærer og medlemmer i Salta i Argentina.

Eldste Mervyn B. Arnold, president for området Syd-Amerika syd, hans hustru Devonna og eldste Ruben Spitale, en områdesytti, var også tilstede. Eldste Christoffersons hustru Kathy og eldste Jensens hustru Lona deltok også.

Nesten 1300 ungdommer og foreldre deltok på temakvelden hvor både eldste Christofferson og eldste Jensen talte. Ytterligere 10 000 medlemmer i 70 stavssentre over hele Argentina fulgte satellittsendingen.

Eldste Jensen, som har vært president for området Syd-Amerika syd, sa: "Om dere ikke husker noe av det jeg sier, håper jeg ialfall dere vil huske noen ord fra en profet, president Thomas S. Monson, som jeg vitner om er en sann Guds profet. Dette er ordene: 'Avgjørelser bestemmer fremtiden.' "

Vi har handlefrihet – evnen og privilegiet til å kunne ta avgjørelser

– sa eldste Jensen, og med disse avgjørelsene velger vi vår fremtid.

Han fortalte om en venn som en kveld valgte å kjøre i beruset tilstand, og forårsaket en ulykke hvor to personer omkom. Han sammenlignet dette med hans og hans hustrus valg om å utsette ekteskapet slik at han kunne reise på misjon som ung mann.

"Da jeg kom hjem, giftet vi oss i templet. Vi inngikk pakter som vi har fornyet hver uke siden. Vi tok en avgjørelse som har bestemt vår fremtid," sa han.

Søster Christofferson bar så sitt vitnesbyrd om velsignelsene av å holde pakter, og eldste Christofferson avsluttet møtet.

"Det eneste man egentlig trenger, er kjærlighet og tro," sa eldste Christofferson. "Det er troen som hjelper oss i vårt ekteskap, vår familie og vårt yrke."

Han understreket at budene gir oss veiledning og hjelper oss å oppnå det som virkelig betyr noe.

Han rådet så både ungdommene og deres foreldre til å bestemme seg for å følge rådene som finnes i heftet *Til styrke for ungdom*.

BILDE: JAMES DALRYMPLE

" Dette vil virkelig styrke deres barn, selv når de står alene – når de vet at deres foreldre overholder disse samme prinsippene," sa han.

Eldste Christofferson rundet av med å uttrykke sin kjærlighet til medlemmene i Argentina, hvor han var på misjon for nesten 50 år siden.

I Salta møtte eldste Christofferson og eldste Jensen også lokale misjonærer og unge enslige voksne, som de overbragte Brødrenes kjærlighet til.

For å lese mer om vår tids apostlers virke, kan du gå inn på Prophets and Apostles Speak Today på LDS.org. ■

Både eldste Christofferson og eldste Jensen talte til misjonærer fra Argentina Resistencia misjon i begynnelsen av november 2011.

Quetzaltenango Guatemala tempel, som ble innviet av president Dieter F. Uchtdorf 11. desember 2011, er Kirkens 136. tempel.

Quetzaltenango Guatemala tempel innviet

Quetzaltenango Guatemala tempel ble innviet av president Dieter F. Uchtdorf, annenrådgiver i Det første presidentskap, i tre sesjoner søndag 11. desember 2011. Innvielsesseremoniene ble overført til Kirkens forsamlinger i tempeldistriktet.

“For et vakkert tempel dette er,” sa president Uchtdorf under lørdagens kulturelle feiring, hvor unge utøvere fra området forsamlinger danset, sang og presenterte en visuell fremvisning av lokal historie og kultur. “Det glinser som en juvel, og det er en juvel for dette området og dette landet.”

Quetzaltenango Guatemala tempel er Kirkens 136. tempel på verdensbasis og det femte i Sentral-Amerika. Dette templet vil betjene ca. 60 000 siste-dagers-hellige.

Kirken tar første spadestikk for Brasils syvende tempel

15. november 2011 presiderte eldste David A. Bednar i De tolv apostlers quorum over spadestikksremonien for Fortaleza Brasil tempel, Kirkens syvende tempel i Brasil.

“Dette templet vil være en kilde til håp, lys og tro på Gud for alle som kommer hit,” sa eldste Bednar. “Denne byen vil for alltid være bedre og annerledes på grunn av templet som skal bygges her.”

Templet vil bli bygget i Avenida Santos Dumont i Fortaleza, Ceará, Brasil. President Thomas S. Monson bekjentgjorde oppføringen av Fortaleza Brasil tempel på general-konferansen i oktober 2009. ■

Konsert i Puerto Rico tiltrekker seg tusener

18. desember 2011 deltok medlemmer fra de fem stavene i Puerto Rico i en julekonsert som ble holdt i Paseo de las Artes i byen Caguas. Ca. 85 medlemmer av Kirken opptrådte, og ca. 2500 lokale innbyggere var tilstede.

Nytt senter for unge voksne er Afrikas tredje

4. november 2011 hadde unge voksne i Soweto Syd-Afrika stav sin første aktivitet i en ny bygning som skal brukes utelukkende som et senter for unge voksne.

Det er nå over 140 sentre over hele Europa, og det finnes noen få spredt rundt omkring i USA. Senteret i Soweto er Afrikas tredje. De andre ligger i Kongo og Zimbabwe.

Unik fremgangsmåte reiser spørsmål

En rull med papir var opphavet til misjonæraktiviteten “Spørsmål til Gud” i Nizhny Novgorod i Russland 9. oktober 2011.

I løpet av noen timer stoppet over 150 mennesker ved to bord i en travel gate og skrev sine spørsmål. Til sammen 84 spørsmål ble skrevet på papirrullen. Mange ønsket svar av misjonærene som var der.

For å lese mer om disse og andre artikler, kan du gå inn på news.lds.org. ■

Et nødvendig kompass

Liahona er min ledestjerne i livet. Så lenge jeg har det, vil jeg aldri gå meg vill. Jeg tror at alle som leser Kirkens tidsskrifter, kan finne nøyaktig det de trenger. Jeg er Primærs president, og jeg ser at barna elsker å høre historiene om barn som dem selv i bladet. *Liahona* er et svært nødvendig kompass i vårt liv. Det hjelper oss å unngå Satans fallgruver.

Yanina Ivanivna Davydenko, Ukraina

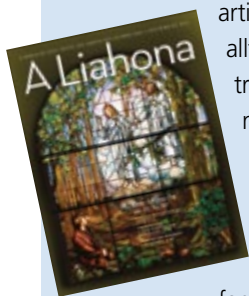
Erfaringer gir trygghet

Liahona har hjulpet meg så mye gjennom sine budskap og artikler. Med det oppjagede livet vi lever, stopper jeg ofte opp i løpet av dagen og leser en artikkel fra tidsskriftet som forteller om andre medlemmers livserfaringer. Disse

artiklene hjelper meg alltid å finne åndelig trygghet og fornye mitt ønske om å vende tilbake til Guds og Jesu Kristi nærhet sammen med familien min.

João Carlos, Brasil

Send tilbakemelding eller forslag til liahona@ldschurch.org. Bidrag kan bli redigert med hensyn til lengde eller klarhet. ■

Dette nummeret inneholder artikler og aktiviteter som kan brukes på familiens hjemmeaften. Her er to eksempler.

“Seminars velsignelser”, side 20: Gjennomgå artikkelen på forhånd, og bestem deg for hvordan du best kan anvende budskapet på din familie. Hvis du har tenåringer i Seminar, kan du begynne med å spørre dem hvorfor Seminar er viktig for dem. Les så den delen som heter “Lovede velsignelser”. Oppfordre yngre barn til å forberede seg til å delta i Seminar når de blir gamle nok. Hvis ikke du har ungdom i Seminar-alder, kan du gjerne lese artikkelen, for så å snakke om viktigheten av Seminar for dagens ungdom.

“Alle kjenner Bleck”, side 42: Vurder å synge “Gjør hva er rett” (*Salmer*, nr. 133) som åpningssang. Les eller gi et sammendrag av historien om Bleck. Be familiemedlemmene fortelle om en gang de måtte ta en vanskelig avgjørelse mellom forskjellige veier, og hva konsekvensene ble av den avgjørelsen de tok. Rund av med å lese sitatet av president Thomas S. Monson. ■

Enkel, rolig og uforglemmelig

Det var en uforglemmelig familiens hjemmeaften med våre to små jenter, 6 år gamle Angélique og 4 år gamle Béthanie. Min mann og jeg satt utslitt i stolene våre og visste ikke hvor vi skulle begynne. Dermed tok døtrene våre initiativet og snurret oppgavehjulet for familiens hjemmeaften, slik at hver av oss fikk en oppgave. Min manns oppgave var å lede musikken, Béthanie hadde musikken, jeg hadde aktiviteter og Angélique skulle holde leksjonen.

Béthanie valgte “Jeg ser vår Herres tempel” (*Barnas sangbok*, 89), og vi sang den sammen. Pappa holdt åpningsbønn. Så fant Angélique frem det siste nummeret av *Liahona* og valgte en artikkel i barnas del. Hun lærer å lese på skolen, så hun leste artikkelen for oss. Stemningen i hjemmet vårt var rolig. Ånden vitnet om at det hun leste, var sant.

Vi lekte noen leker sammen, og så holdt jeg avslutningsbønn. I bønnen min kunne jeg ikke la være å takke vår himmelske Fader for hans Ånd og kjærlighet og for å ha velsignet vårt hjem med disse små åndebarna. Min mann og jeg vet at det er vårt ansvar å forsørge dem og lære dem evangeliet. Å ha familiens hjemmeaften er en del av dette hellige ansvaret. ■

Sylvie Poussin, Réunion

Av Bishop
Richard C. Edgley

Førsterådgiver i Det
presiderende biskopsråd

HÅP GJENNOM FORSONINGEN

Jeg har møtt folk som har mistet alt håp. De føler at omvendelse er noe de ikke maktet og at tilgivelse er uoppnåelig for dem. Slike personer forstår ikke forsoningens lutrende kraft. Eller, hvis de ikke forstår, har de ikke tatt til seg betydningen av Jesu Kristi lidelse i Getsemane og på korset. Hvis noen av oss gir opp håpet om at vårt liv kan lutres, er dette å miskjenne dybden, kraften og omfanget av Hans lidelse for oss.

For noen år siden hadde jeg fått i oppdrag under en stavskonferanse å intervjuere en 21 år gammel mann for å avgjøre om han var verdig til å reise på misjon. Vanligvis intervjuer ikke generalautoriteter potensielle misjonærer. Så dette var uvanlig. Da jeg leste noe bakgrunnsstoff om hvorfor jeg skulle intervjuere ham, stakk det meg i hjertet. Denne gutten hadde begått alvorlige overtredelser. Jeg lurte på hvorfor jeg var blitt bedt om å snakke med en med en slik bakgrunn, og kom til at det ville være svært uvanlig om jeg skulle anbefale at han ble godkjent som misjonær.

Etter konferansemøtet lørdag kveld trakk jeg meg tilbake til stavspresidentens kontor for å foreta intervjuet. Mens jeg ventet, kom en pen ung mann med et strålende ansiktsuttrykk inn. Jeg undret hvordan jeg kunne unnskyldte meg, for det var tydelig at han ønsket å snakke, og jeg hadde en avtale med en svært problematisk ung mann. Så presenterte han seg. Han var den unge mannen jeg skulle treffe.

Håp må ikke bare baseres på kunnskap og vitnesbyrd, men også på at vi gjør forsoningen til en del av livet.

Der vi var alene i kontoret, stilte jeg bare ett spørsmål: «Hvorfor skal jeg intervjuere deg?»

Han fortalte om sin fortid. Da han hadde gjort det, begynte han å forklare trinnene og den personlige lidelse han hadde gjennomgått. Han snakket om forsoningen – forsoningens uendelige kraft. Han bar vitnesbyrd og ga uttrykk for sin kjærlighet til Frelseren. Deretter sa han: «Jeg tror at Frelserens personlige lidelse i Getsemane og hans offer på korset var mektig nok til å redde til og med en mann som meg.»

Jeg ble grepet av hans ydmykhet og av Ånden, og sa: «Jeg vil anbefale deg til tjeneste som en representant for Jesus Kristus.» Deretter sa jeg: «Jeg vil bare be deg om én ting. Jeg ønsker at du skal være den beste misjonæren i hele Kirken. Det er alt.»

Tre eller fire måneder senere talte søster Edgley og jeg på et opplæringscenter for misjonærer. Etter andakten pratet jeg med noen misjonærer da jeg så en ung mann med et kjent ansikt.

Han spurte: «Husker du meg?»

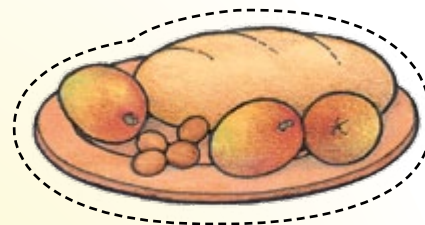
Litt forlegen sa jeg: «Beklager. Jeg vet jeg burde, men husker bare ikke.»

Da sa han: «La meg fortelle deg hvem jeg er. Jeg er den beste misjonæren på opplæringscenteret.» Og jeg trodde ham.

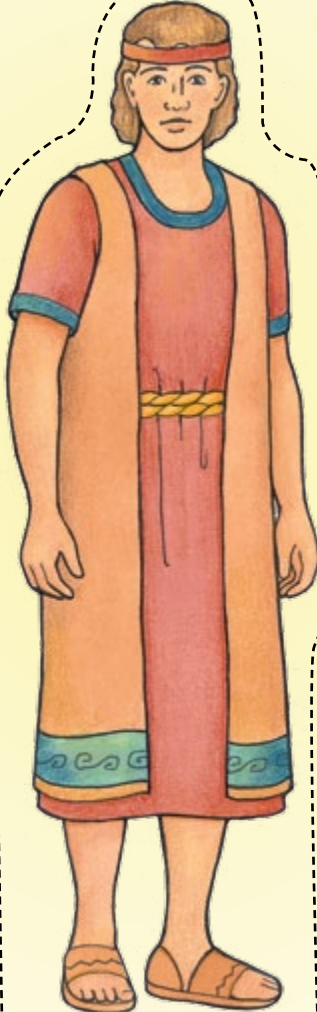
Denne unge mannens håp var ikke bare basert på kunnskap og vitnesbyrd om forsoningen, men også på at denne gaven gjaldt ham personlig. Han forsto at den var for ham! Han kjente forsoningens kraft og det håp den gir når alt kan synes tapt eller håpløst. ■

Fra en tale holdt under en andakt ved Brigham Young University 4. november 2008. Du finner hele teksten på engelsk på speeches.byu.edu.

I år vil mange nummer av *Liahona* inneholde et sett figurer som forestiller personer i Mormons bok. For å gjøre dem stødige og lette å bruke, kan du klippe dem ut og lime eller tape dem på tykt papir, små papirposer eller tynne pinner. Oppbevar hvert sett i en konvolutt eller pose, sammen med merkelappen hvor det står hvor man finner historien i Skriftene som hører sammen med figurene.

Alma

Amulek

Zeezrom

Alma og Amuleks misjon
til Ammonihah

Alma 8–14

«Du og jeg kan i et svakt øyeblikk komme til å rope: "Ingen forstår. Ingen vet det,» skriver eldste David A. Bednar i De tolv apostlers quorum. «Kanskje intet menneske vet det. Men Guds Sønn vet og forstår det, for han følte og bar våre byrder lenge før vi selv gjorde det Fordi han betalte den største pris og bar denne byrden, har han fullkommen empati og kan rekke ut sin barmhjertighets arm i så mange faser av vårt liv. Han kan strekke seg ut, røre ved oss, komme oss til hjelp - så å si løpe til oss - og styrke oss.» Se «Forsoningen og reisen gjennom jordelivet», side 12.